

Charlie Wood: Appendicitis

A történet fő cselekménye a képzelet szüleménye, tudomásom szerint nem történt meg. A mellék és epizódszereplők jelleme szándékosan túlkarikírozott, hogy az események kontrasztosak legyenek. Egy-két momentumnak viszont van vagy lehet valóságalapja. Merítettem a HUSZ-os hozzászólásokból is :-)

A közintézmények keverve vannak, nem törekedtem a valósághűséghez.

Az egészségügyi részek megírásában egy orvos barátnőm segített ötletekkel, tanácsokkal.

A novella szabadon olvasható, és egyéni használatra lemásolható, de az összes szerzői jogot fenntartom magamnak. Sem egyes részletek, sem az egész nem használható fel írásbeli engedélyem nélkül!

Szilvia visszaemlékezése:

19 éves voltam, elsőéves a Debreceni Tanítóképző Főiskolán. Az évvégi vizsgaidőszakban (június második felében), a mai vizsgát követően már csak egy könnyű vizsgám volt hátra, az is csak két hét múlva. Vidéki lévén kollégiumban laktam. Nagyon sokat kellett tanulni, készülni a gyakorlatokra, ezért kevés szabadidőm volt. A koleszos fiúk vagy linkek voltak, és dizsizni jártak, a néhány jófej srácnak pedig már volt barátnője, így egyedülálló voltam. Igazi jóbarátom a gimiben sem volt, illetve a szüzességem sem vesztettem el, persze ezt nem kötöttem a szobatársnőim orrára, csak úgy mondtam, mintha már rég túllennék rajta, és csak amiatt nincs most barátom, mert a továbbtanulás miatt vált külön az életünk.

Péntek reggel volt, nagyon izgultam, mert a matek kollokviumra megyek, és állítólag a Schwarz, az az állat is vizsgáztat ma. Reggel úgy ébredtem fel, nyomott a gyomrom, mint ahogy szokott a vizsgák előtt, nem volt kedvem reggelizni, de a hasam kicsit fura volt. Reménykedtem, hogy nem a vizsga alatt jön meg a menstruációm, mert igazság szerint már a hét elején kellett volna jelentkeznie, de hát máskor is előfordult, hogy késett, pláne ilyen helyzetben. A rektori épület előtti szobor legfényesebb részét én is megsimogattam, és a vizsga szerencsére sikerült, visszamentem a koleszba összecsomagolni, de nem jól éreztem magam, ebédelni sem volt kedvem, így inkább ledőltem pihenni. Anyuéknak küldtem egy SMS-t, hogy csak holnap megyek haza, nem volt kedvem ilyen állapotban többszáz kilométert vonatozni. Biztos a matek vizsga izgalma készített ki, és igazság szerint a sok tanulás miatt kevesebbet aludtam a szokásosnál. A kollégiumi szobában egyedül voltam, mert a többieknek ezen a héten már nem volt vizsgájuk, hazamentek tanulni, mert itt a koleszban nem mindig lehet rendesen, ugyanis alattunk levő szinttől kezdődik a fiúk emeletei, és itt külföldi hallgatók is vannak, akik néha még éjjel is nyomatták nagy hangerővel a fejlődővilágbeli népzenejüket.

Már késő délutánra járt, mire felébredtem, kicsit pihentebb voltam, de a hasam az továbbra is olyan volt, mintha megfeküdte volna valami a gyomromat. Felöltöztem, lementem a kollégiumi ügyeleteshez, hogy nem érzem a legjobban magam, aki azt javasolta, hogy menjek el a közeli orvosi ügyeletre, ott majd felírnak valami gyógyszert. Majd egy órát kellett várnom, mire behívtak, a doki kérdezett egy-két dolgot, megnyomogatta a hasam, és azt mondta, hogy menjek be a kórházba, nézzen meg az ottani orvos is, mert nem tudja mi a bajom, de nem tűnik komolynak. Valószínűleg csak megnézik, és utána elengednek majd. Adott egy beutalót a sebészetre, és busszal elmentem a kórházba.

A sebészeti osztályra kellett mennem, mert ilyenkor már nincsenek a rendelőben, a kötöző előtt persze több ember volt, mindenféle apró-cseprő sérülésekkel, meg hasfájással, itt is várnom kellett. A lépcsőházban és az előtérben egy népes csapat tanyázott, hatalmas tál krumpli, csirke volt az edényekben, iszonyatos morzsa és panírhalm a földön, a cigarettafüstöt pedig vágni lehetett. Persze cigarettacsikkekből is szőnyeget lehetett volna kirakni. Valami vajdát hozhattak a sebészetre - gondoltam.

Mikor végre bementem, egy fiatal dokihoz kerültem, szerintem még meg sem száradt a tinta a diplomáján. Részletesen kikérdezett, azután megkért, hogy menjek a függönnyel elkerített vizsgálóasztalhoz, és ott vetkőzzek le. A függöny másik oldalán éppen valakinek a fejébét varrták, persze hiába kapott érzéstelenítőt, azért lehetett hallani a műveletet. A doki részletesen megvizsgált, még a melleimet is megnézte, nincs-e benne valami kóros csomó, a legvégén pedig belenyúlt a fenekembe; biztos ez is hozzátartozik a vizsgálathoz gondoltam. Kicsit kellemetlen volt, de nem vészes. Utána felöltöztem. Mondta a doki, hogy nem egyértelmű a dolog számára, hívja az ügyeletvezetőt, vele is megbeszéli a problémát. Néhány percen belül sikerült is megtalálnia az illetőt, aki ismét kikérdezett, rákérdezett, hogy mikor volt az utolsó menstruációm. Mondtam, hogy már a hét elején kellett volna jelentkeznie, de úgy látszik, hogy késik. Kétszer is rákérdezett, hogy nem vagyok-e terhes, de hiába mondtam, hogy még szűz vagyok, ez nem győzte meg, mert attól hogy valaki szűz, még lehet terhes. Mondta, hogy nőgyógyásznak is megmutatnak a röntgenvizsgálat előtt, nehogy sugarat kapjon a baba. Persze lehet hogy a nőgyógyászati ultrahang során majd elvesztem a szüzességemet - tette hozzá kajánul. Ő is megvizsgált, ő is belenyúlt a fenekembe. Csak azt nem értem, hogyha a hasam fáj és nem a végbelem, akkor miért mindenki oda nyúlkal, meg ott nyomkod. /ezt később Xénia elmagyarázta, hogy a

hasüreg alsó felszíne, illetve a kismedence innen vizsgálható a legkönnyebben, azonkívül, ha belső vérzés van, akkor van amikor ezzel a vizsgálattal állapítható meg/. Végre felöltözhettem; a doki szólt a nővérnek, hogy rutin vérvétel a nőgyógyászati vizsgálat előtt, meg hogy lesz majd egy kis infúzió, mert eléggé kiszáradtnak nézek ki. Igazság szerint a hányinger és a hasam miatt nem sok vizet ittam ma.

Irma nővér az erősen rövidlátó szemüvegével és a maga mászán felüli testsúlyával második szúrásra végül eltalálta a vénámat, vagy 4-5 csőnyi vért vett tőlem, és megnyugtatóan, hogy valami műanyag csövet hagy az érben, és többször már nem kell megszúrní.

A beteghordó elvitt a nőgyógyászhoz, aki türelmesen kikérdezett, mikor volt az első menstruációm, mikor az utolsó, mennyire szabályos időközönként jelentkezik, mennyire erős vagy fájdalmas, tampont vagy betétet használok-e, mikor volt az utolsó szexuális kapcsolat, stb. A vizsgálószobában a függöny mögött ismét le kellett vetkőznöm, felfeküdni arra a nőgyógyászati vizsgálóasztalra, melyről szobatársnőimtől oly sokat hallottam, és persze egyikük sem lelkesedett érte. A nőgyógyász elmagyarázta, hogy mivel szűz vagyok még, ezért hüvelyi betapintás nem lesz, csak a végbelemen keresztül végzi a nőgyógyászati vizsgálatot. Fél órán belül már harmadszor nyúlnak be oda, minek még csak a környékén sem járt idegen.

Rákérdeztem, hogy lesz-e nőgyógyászati ultrahang vizsgálat, de megnyugtatóan az orvos, hogy szüzeknél csak igen indokolt esetben szokták végezni, akkor is csak akkor, ha a beteg beleegyezik, illetve ő jelenleg nem tartja szükségesnek, elegendő lesz a sima hasi ultrahang vizsgálat is.

Kérdeztem, hogy mitől fáj a hasam, mert már többen vizsgáltak, de még senki semmit nem tud. Lehet, hogy atípusos vakbélgyulladásom van, ezért vannak ilyen furcsa panaszaim. Terhességre utaló jelet nem észlelt. Végre valaki mondott már valamit!

A beteghordó átvitt egy másik épületbe, ahol előbb ultrahang vizsgálatot csináltak, itt is leírták, hogy nem vagyok terhes - miért nem lehet ezt elhinni egy érintetlen lánynak? - majd megröngteneztek, szerencsére semmi nagy eltérés nem volt. A hasam viszont egyre jobban fáj, azt nem tudom, hogy ez esetleg egy betegség tünete, vagy csak olyan sokat nyomkodták, hogy annak a következménye. Egyre erősebb hányingert éreztem, remélem nem itt a folyosón fogok majd háyni, de ha igen, akkor hová? A beteghordó visszakísért a sebészetre. Azt persze nem értem, hogy miért tegez le rögtön egy idegen nőt, ez nem egy baráti társasági összejövetel, ahol így szokás.

A sebészeten az ügyeletvezető megnézte a röntgenleleteimet, a laboreredmények szerint valami gyulladásos jel is van. Mondtam az orvosnak, hogy egyre rosszabbul érzem magam, fokozódott a hasi fájdalmam, lehet hogy nemsokára hányi is fogok. Szóltak az Irma nővérnek, hogy vigyen be a kórterembe, kapjak még infúziót, meg valami hányingert csökkentő gyógyszert az infúzióba. A kórteremben már csak bal oldalon, az ajtó melletti ágy volt szabad, itt volt a vízcsap is. Amikor kiderült, hogy nem hoztam magammal semmit, rögtön zsörtölődni kezdett, hogy ez nem diszkó, hogy csak retiküllel jövünk. Szabadkoztam, hogy az ügyeleten egy szóval nem mondták nekem, hogy benntartanak a kórházban.

A sarokban valami idősebb nő jajgatott, akinek érszűkület miatt elgennyedt a lába, és nem engedte, hogy levágják; valószínűleg miatta van itt az a népesebb csapat a lépcsőházban és az előtérben. Azt persze nem értem, hogyha már nincs látogatási idő, akkor miért nem küldik el őket.

Irma hozott valami agyonmosott, kifakult, kissé szakadozott hálóinget, hogy ezt vegyem fel, a ruháimat majd elzárja. Az átöltözés idejére kicsavarta az infúziós csövet, nehogy kirántsam, majd azt követően ismét továbbfolyt az infúzió. Mivel az infúzió az ágyhoz - kórteremhez kötött, kénytelen voltam az éjjeliszekevény polcán levő bilit használni. Még szerencsére, hogy a jajgató nő kivételével a többiek már aludtak - hála a nővér által kiosztott altató tablettáknak.

Este 11-ig vagy három üveg infúziót kaptam, de a hasam egyre jobban fáj, és már hánytam is. A nővér szólt az orvosnak, aki megint megnyomogatta a hasamat, és azt mondta, hogy szinte biztos, hogy vakbélgyulladásom van, hamarosan megoperálnak. Aláíratott valamilyen műtéti beleegyező nyilatkozatot, majd szólt a nővérnek, hogy készítsen elő a műtetre, addig ő szól az altatóorvosnak meg a műtősnőnek, hogy lesz egy sürgős műtét.

A jajgató nőt kivitték cigarettázni a gyerekei, így végre egy kis csend lett a kórteremben. Irma nagy ajtócsapkodás követően ment ki a kórteremből, hogy mindjárt jön vissza. Valóban pár perc múlva megérkezett, a kezében egy legalább kétliteres űrtartalmú, vízzel félig telt kanna, mely aljából egy hosszabb hajlékony

gumicső indult ki, majd egy üvegcső toldalék végén egy rozsdabarna egyenesnek tűnő gumicső volt. A hajlékony cső közepén valamilyen ollós rendszerű csiptetővel volt elszorítva. A másik kezében levő ágytálat egy kis számlóra tette az ágy mellé. Felkapcsolta a kórterem mennyezeti neonját, és odahúzott egy másik állványt.

Húzd fel a hálóinged, a bugyidat is vedd le -mert a műtőbe már bugyi nélkül visznek be-, fordulj a bal oldaladra, és húzd fel a jobb térded! - szólt az ellentmondást nem tűrő felszólítás. Beöntést kapsz!

Hát jó kis előkészítés, szerintem inkább pszichológussal kellene kezdeni legközelebb - gondoltam.

Nekem minden reggel rendszeren van székletem - próbálkoztam, de Irma tekintetéből látszódott, hogy felesleges bármit is mondanom. Túl sokat nem tudtam a beöntésről, de ha jól emlékszem, a női magazinokban a szüléssel kapcsolatban volt arról szó, hogy a kismamák többsége szeretné ezt elkerülni, mert kellemetlen dolog.

Kicsit feszengve hajtottam végre a az elrendelt műveletsort, nem szoktam hozzá, hogy mások így lássanak.

Hirtelen felgyorsultak az események: egy gumilepedőt és egy fehér lepedőt tett a fenekem alá, majd azt még láttam a szeme sarkából, hogy valamilyen áttetsző fehéres kenőccsel keni meg az egyenes csövet, majd ahogy elhelyezkedtem az kiszabott testhelyzetben, a következő pillanatban széthúzta a fenekemet, és a végbélnyílásomat is bekente ezzel az akármivel. Jutott a nagyajkaim hátsó részére is egy adag. Azután egy kérlelhetetlen kemény dolog nyomulását éreztem a végbelemben, mely az orvosi vizsgálathoz képest sokkal mélyebbre ment, sokkal fájdalmasabb volt, sokkal durvább behatolással. Reflexszerűen próbáltam összeszorítani a végbélnyílásomat, de a cső összeszoríthatatlannak és ellenállhatatlannak bizonyult.

Nagyokat sóhajtasz ! - harsant a következő vezényszó, abban a pillanatban a hirtelen bezúduló víz fájdalmasan megfeszítette a végbeletemet és az alhasamat, kibíráhatatlan kakilási ingert éreztem, majd szétrobbant a hasam, a korábbi fájdalom felerősödött, új görcs jelentkezett. Éreztem, hogy visszatarthatatlan ingerem van, a cső mellett valószínűleg próbált kitörni az áradat. Irma a fenekemtől a hátamhoz lépett, hogy nézze mennyi víz folyt már be, amikor hallottam, hogy nyílik az ajtó, és a jajgató nőt hozták vissza a fiai és unokái; semmi kopogás az ajtón, csak nyomultak be, mikor ilyen helyzetben voltam. Irma is kissé lassú felfogású volt, mert már az ágyam magasságában jártak, amikor kapcsolt és öblös hangjával kizavarta őket, akik a maguk jellegzetes hanglejtésükkel a saját nyelvükön karattyoltak vissza valamit, persze közben bámultak rám.

Ez már mindennek a teteje volt, nem bírtam tovább, zokogni kezdtem. Közben zubogott belém a víz, Irma pedig: Nem feszítesz !, Sóhajtozol!.

Nem bírom tovább! - kérleltem, mire abbahagyta a folyamatot, kihúzta a fenekemből azt a szörnyű csövet, és nyúlt az ágytálért. Ahogy ügyetlenkedő mozdulataival alá tette az ágytálat, robbanásszerűen kitört belőlem a beöntőfolyadék; de az ágytál nyílása még nem volt a fenekem alatt, így egyrésze az ágytál mellé ment. Az ágytál megtelt, és bár megszűnt a folyadék kiáramlása, ennek ellenére állandóan olyan érzésem volt, hogy még további mennyiség akar kijönni, de nem tud. Irma nagy morgolódások közepette elment lavórért meg szivacsért, hogy letörölhessem magam, mert ebben a kórteremben nem volt zuhanyozó és WC, hanem csak a folyosón. A beszennyeződött hálóinget bedobta a szennyeszsákba, egy takaróval voltam betakarva.

Szerencsére már végeztem a mosakodással, amikor jött az altatóorvosnő és az altatónővér; az orvos röviden elmondta az altatás menetét, majd meghallgatta a szívemet és légzésemet, aláírta a beleegyező nyilatkozatot. A nővértől kaptam valami injekciót a fenekembe, hogy ettől majd kicsit elbódulok, a műtőben pedig elaltatnak. Éreztem, hogy álmosabb leszek, azután valamikor Irma tért vissza a műtőssel. A fekvőkocsit laza mozdulattal bekanyarította az ágyam mellé, lerántotta rólam a takarót, és mondta, hogy kapaszkodjak a nyakába, miközben a térdem és a vállam alá nyúlt, majd egy emelő félfordulattal áttett a fekvőkocsira. Míg a betakarásos használt lepedőt hajtogatta ki, addig próbáltam minél jobban összeszorítani a combomat, és félbódulatban arra gondoltam, hogy szeméremszőrzetem ha nem is túl sokat, de legalább a semminél többet fed el. Miután letakart, elindultunk a műtő felé, a család ott várakozott az ajtó előtt. Mondjuk csak a vállam volt szabadon, de a helyzetből láthatták, hogy a lepedő alatt egy meztelen nő van; azt persze nem értettem, hogy miről beszéltek, de gúnyosan röhögcséltek közben.

Csak ne kelljen visszakerülni ebbe a kórterembe!

Megérkeztünk a műtőblokkba, több tolóajtó mellett elhaladva az utolsó műtőbe vittek be; az egyik előző műtőben égett a lámpa, a műtőasztal körül többen serénykedtek.

Megérkezve az utolsó műtőbe, a műtős levette rólam a lepedőt, és áttett a műtőasztalra. A műtősnő már bemosakodott, kesztyűben volt, és szólt a műtősnek, hogy nyissa ki a steril köpenyes dobozt. Belebújt a zöld köpenybe, és utasította a műtőst, hogy borotváljon meg. Félkábultan persze nem fogtam fel, hogy mit is takarhat ez az utasítás.

Fázni kezdtem. Lehet, hogy az altató injekció is okozta, de úgy éreztem, hogy a légkondicionáló is ment. A bal karomat egy kis karfához rögzítették, a másikat pedig az asztal szélén levő sínhez.

Közben nagy kiabálás hallatszott az elülső műtő felől, a műtősnő kirohant, és fémdobozok ütődését, zörejét hallottam. A műtős felém fordult, de arcát már szájaszk fedte, kezében valami fémes tárgy volt, és közölte, hogy most megborotvál. A Vénusz-dombom jobb felső részét bevizezte, majd rutinos mozdulatokkal elkezdte lehúzni a szőrt, közben füttyörészett. A művelet jellegéből következően persze a bőrt különböző irányból kellett meghúzni, amit smirgliszzerűen érdes ujjaival folyamatosan végzett. A sapka és a szájaszk fedésében nem láthattam tekintetét, de ösztönösen igyekeztem minél jobban összeszorítani combomat. Már végzett a tevékenységgel, amikor visszajött a műtősnő az altatónővér társaságában, és látva a hűvös levegőtől /és persze a borotválástól/ libabőrös testemet, rászóltak a műtőstre, hogy takarjon be már végre, nem látja mennyire fázom.

Hamarosan bejött az altatóorvos, elaltatott, majd amikor ismét magamhoz tértem, akkor éppen pofozgattak, hogy ébresztő, túl vagyok a műtéten. Nagyon távolinak tűnt minden körülöttem, a sebész odajött, mondta, hogy problémamentesen, jól sikerült a műtét. Kicsit tovább tartott a szokásosnál, mert a féregnyúlványom a vakbél mögött felcsapódott helyzetben volt, nem pedig lelógott, ahogy általában szokott lenni, ezért is voltak bizonytalan panaszaim. Azt még hallottam félálomban, hogy a főorvos úr egyágyas kórtermébe vigyenek; a főnök úgyis tengerentúli kongresszuson van, mire vissztér, már otthon leszek.

Ismét elaludtam, mikor legközelebb felébredtem, Xénia volt mellettem. Bemutatkozott, hogy ő Xénia, az éjszakás nővér, ha bármi gondom van, bizalommal hozzá fordulhatok. /Xénia 29 éves, diplomás ápolónő/

A nyelvem és a torkom iszonyúan száraz volt, mint később megtudtam, az altatásnál használt injekciókktól hatása ez. Mohón inni kezdtem a kezembe adott teából, de Xénia óvatosságra intett, nehogy félrenyeljek így fekvő helyzetben. Most, hogy végre ittam egy kicsit, jobban éreztem magam, de egy új probléma okozott gondot: majd bepisilem. Xénia megkérdezte, hogy segítsen-e kimenni a kórtermem saját belső WC-jére, vagy ágytálba akarok-e pisilni. Mivel a legkisebb mozdulatra is nagyon fáj a friss műtéti sebem, ezért arra kértem Xéniát, hogy használjam az ágytálat, legközelebbi alkalommal már megpróbálok kimenni. Ügyes mozdulattal kicsit oldalra billentette a csípőmet, becsúszta a fenekem alá az ágytálat, majd visszatakart, hogy könnyíthetek magamon. Az ne zavarjon, hogy pisis lesz a gáttájékom és a fenekem, majd segít megmosni, egyébként is nemsokára kezdődik a mosdatás. Egy pár percig átmegy a szomszédos kórterembe, mert hajnal lévén már javában tart a mosdatás és a lázmérőzés.

Sikeresen kiengedtem magamból a sok vizeletet, csak vigyázni kellett arra, nehogy az erős nyomástól túl nagy ívben távozzék, és akkor a takarót is eláztassam. Furcsa érzés volt, ahogy a combom belső felszínén és a fenekemen végigcsorgott a meleg folyadék, miközben mindenhol másutt száraz volt a bőröm.

Nemsokára visszajött Xénia, megkérdezte, hogy készen vagyok-e, és igenlő bólintásomra levette rólam a takarót, ügyesen kihúzta alólam az ágytálat, -mely már kezdte kissé nyomni a gerincemet és a keresztcsontomat-, majd kiöntötte a WC-be a tartalmát, és gyorsan elmosta az ágytálat. A lavórba friss meleg vizet hozott, letette a székre, és elkezdte keresgélni a mosakodóeszközeimet. Azt pár másodpercen belül észrevette, hogy semmim sincs, és felajánlotta, hogy hoz a saját holmijaiból. Betakart, míg kisietett, majd hamarosan visszatért tusfürdővel, mosdószivaccsal, fogkefével és fogkrémmel, dezodorral, meg egy hatalmas fürdőlepedővel. Kitakart, majd gyakorlattan elkezdett mosdatni felülről lefelé-, előlről hátrafelé. Kissé szabadkoztam, hogy ennyi gondot okozok számára, de megnyugtató, hogy az éjszaka folyamán már kétszer megtörölt. Ugyanis rendszeresen ellenőrizni kell a műtéti területen a kötést, hogy nem vérzik-e át, és akkor látta, hogy az előző esti hatalmas beöntés kései eredményeként még az ágyba csordogált némi béltartalom. Úgyhogy popsimosás és lepedőcsere is volt míg aludtam - mondta anyás mosollyal.

Már csak a puncim volt hátra a tisztálkodásból, amikor egy külön kancsót hozott, hogy bő vízzel tudjam megmosni magam, ne maradjon a résben vizeletmaradvány, mely kicsípné a bőröm.

A fájdalmasan feszülő műtési seb miatt óvatos mozdulatokkal csúsztottam szét a combjaimat, illetve a karjaimmal is jóval lassabban tudtam mozogni, mert kissé előrehajló mozdulatokat kellett tennem, hogy jól elérjem a pisis területeket. A lepedő alatt vízzáró réteg volt, így bátran önthettem magamra a vizet. Mennyivel kellemesebb, ha ezt nem belém öntik!

Nagyon szegénylős lány vagyok, a kollégiumban is kerültem, hogy fürdés vagy fehérnemű váltás közben meglássanak, de Xénia mellett minden oly természetesnek és megszokottnak tűnt, nem éreztem magam zavarban. A fürdőlepedővel alaposan szárazra törült, az egyik sarkát azt hagyta nekem, hogy megtörölhessem puncimat, majd száraz lepedőt húzott az ágyra. Már kezdte volna rám adni a tiszta kórházi hálóinget, amikor eszébe jutott, hogy a múlt héten a szekrényében hagyott egy kivasalt, könnyű, vékony, fehér, pamutból készült szabadidőruhát. Végül nem ebben ment a strandra a munka után, mert a kelleténél jobban átlátszik, de most ez nekem megfelelő lesz; nem szoros, nincs rajta gomb vagy cippzár, csak egy madzaggal lehet összefogni a nadrág száját, a felső rész pedig laza. Xénia hozzám hasonlóan karcsú nő, nagyjából hasonlóak lehetnek a méreteink is, ezért ideális lesz ez a viselet. Segített belebújni a ruhába, és végre megszűnt a kényszerű meztelenségem. Xénia elbúcsúzott, hogy hazamegy aludni, de éjszakára ismét visszajön. Illetve a várható pár napos kórházi tartózkodásom alatt minden éjjel ezen a részen dolgozik majd.

A szombat lassan telt el: reggelire teát kaptam csak, ebédre szűrt levest meg krumplipürét. Reggeli vizit, hogy van a kislány, kötéscsere, és már rohant is tovább az orvos. A nappalos nővér is többet volt a másik nővérszobában, mint a sajátjában vagy a kórtermeiben. Pedig jó lett volna egy kis segítség, mert fájó hassal nagyon nehéz kikelni az ágyból és WC-re menni. A WC-re ülni is kényszerű /a fiúknak persze ebben is szerencsájuk van/, meg felállni is nehéz. Szerencsére van kapaszkodó a kagyló mellett; azok az egyszerű mozdulatok, melyet naponta többször is teszek, most olyan odafigyelést igényelnek, mint valami kezdő csecsemőnek. Az első önálló pisilésnél pár csepp ráhullott a nadrágra, remélem Xénia nem lesz mérges emiatt, bár olyan kedves fiatal nő, hogy ezt nem tudom elképzelni róla.

Anyuéknak küldtem egy újabb SMS-t, hogy közbejött valami, és itt maradok; azt nem mertem elmondani, hogy mi történt velem, mert csak halálra aggódtnák magukat, és egy csomó gondot okoznék nekik, hogy az ország másik felébe kelljen jönniük, szállást keresni, stb. Azért sem mertem élő hanggal beszélni velük, nehogy a hangomból hallják, hogy baj történt.

Délután ismét görcsösen fájni kezdett a hasam, de nem mertem szólani a nővérnek, eléggé unszimpatikus volt. De aztán éreztem, hogy a méhem nyakcsatornája kezd megnyílni; nem elég hogy késett a menstruációm, most pont a leghetihetlenebb időpontban jön meg. Ráadásul az első egy-két napon nem győzöm szedni a görcsoldókat. A táskámban mindig hordok magamnál egy betétet, eddig ha egyszer-egyszer váratlanul használni kellett, akkor volt időm bemenni a koleszba utánpótlásért, de ez a hétvége nagyon összejött nekem. Csak abban reménykedem, hogy addig nem kezdek el vérezni, amíg Xénia meg nem jön, ő biztosan segít majd. A betét nagyon kényelmes, de ahhoz bugyit kell felvenni, amit valahova elzártak a többi ruhámmal együtt. Mondtak valami szekrényszámot is, de hát nem emlékszem rá, ez nem is csoda az altatást és a műtétet követően. Vacsoraosztást követően megjött a váltás, Xénia átvette a kórtermeit, majd kezdte végigjárni, van-e valami teendő.

Elmondtam a problémámat, nagyon kedves volt, kikereste a szekrényből a ruhámat, és áthozta ide ebbe a szekrénybe, így hozzájutottam a bugyimhoz is. A saját ruháim mellé otthonról hozott két garnitúra pizsamát is meg egy hálóinget és egy pár papucsot.

Segített berögzíteni a betétet a bugyim széléhez, majd felvenni a bugyimat; alapesetben ezt pont fordított sorrendben csinálom, de itt most számításba kell venni azt, hogy nem tudok korlátlanul hajolgatni. Meg aztán mi lesz, mert még elég sokat fekszem az ágyban, és a betétnél ilyenkor nagyobb a mellécsorgás lehetősége.

Az esti viziten megnézték a kötést, kicserélték, van-e panaszom, és már rohantak is tovább. Azt nem kötöttem a

doki orrára, hogy éppen most jött meg, a takarót pedig úgy igazítottam, hogy az átlátszó nadrágon keresztül ne vegyék észre a betéttel vastagított bugyim alsó részét.

Később görcseim kezdtek erősödni, hányingerem fokozódott; Xénia látta, hogy rosszul érzem, megkérdezte, hogy hozzon-e valami gyógyszert. Elmondtam, hogy Algopirint és Nospát szoktam bevenni, de most a szokottnál erősebb a hányingerem, hányni viszont nem szeretnék, mert anélkül is épp eléggé fáj a műtéti seb.

Meg az sem hiányzik, hogy az erőlködéstől kiszakadjon a varrat - tette hozzá Xénia.

Megengeded, hogy injekcióban adjam be? - kérdezte.

Igazság szerint bármit megengedtem volna, csak enyhüljön végre. Az alkoholos vatta jellegzetes csípős szagát éreztem, egy hűvös nedvesség a csípőm felett, és máris megkaptam az injekciót; ráadásul Xénia nagyon ügyesen adta be, tényleg alig éreztem valamit a szúrásból, és hamarosan görcseim is alábbhagytak. Megjött.

Legközelebb, amikor belépett Xénia, ismét kértem a segítségét, mert csak ez az egy betét volt nálam, amit most betettünk. Hétvége lévén, még arra sem lett volna esélyem, hogy a kórházi büféből vetessek.

Xénia mondta, hogy persze mindenben segítségemre lesz, nappalra ő is betétet használ. Rákérdezett, hogy éjszakára szoktam-e tampont használni? Még tegnap éjjel beleolvastam a kórlapomba, látta a nőgyógyászati leletet, hogy virgo intacta, azaz érintetlen szűz vagyok. Bevallottam, hogy a szűzhártyámon keresztül eddig még csak kifelé menő forgalom volt, azt sem tudom, hogy egyáltalán behelyezhető lenne-e a tampon. Korábban nem is foglalkoztam ennek a gondolatával.

Mindegy. Kaptam egy 16-os csomagolású normál betétet, és Xénia elment beadni az esti 10 órás injekciókat. Én pedig azon gondolkodtam, hogy rendben, betétem már van, de a piros betűs napokon viszont egy bugyi nem elég egy napra; itt a zuhanyozóban ki tudom mosni, de a nyári meleg ellenére idő kell, míg megszárad. Bugyit meg mégsem kérhetek tőle.

Megfelezték a folyosó világítást, a kórtermekben lámpaoltás volt. Xénia is visszatért a nővérszobába, mely itt van a kórtermemmel szemben, mint ahogy korábban említettem. Azt látta, hogy még ég a kislámpa az ágyam felett, így bejött megnézni, hogy vagyok. Szerencsére a görcseim minimálisak, de elmeséltem neki min tűnődtem.

Az általános iskolában ill a gimnáziumban amikor egészségismeret óra volt, akkor nagyon felületesen, elnagyoltan beszéltek ezekről a dolgokról, hogy gyakrabban mosakodjunk, tiszta legyen a kezünk, meg hogy vigyázzunk nehogy teherbe essünk. De a menstruáció részleteiről nem esett szó. Egy-két barátnőmmel is csak arról beszélgettünk, ha nagyon görcsös volt, ill Csilláról tudtam, hogy ő tampont használ, de már első gimnazista korában elvesztette szüzességét. Azt nem tudom, hogy milyen trükkjei vannak a tampon behelyezésének és eltávolításának, pláne szűz lány esetén. Igazándiból a nemiszerveket is csak vázlatosan ismerem. Persze, hogy fürdéskor érzem a nagyajkaimat, kisajkaimat, csiklóm, meg a húgycsőnyílásomat, hüvelybemenetemet és végbélnyílásomat, de a szűzhártyámat nem teszteltem, milyen formájú, mekkora a nyílása, mennyire rugalmas.

Xénia kissé elpirult, és elmonda, hogy még első vagy másodikos szakközepes lány volt, amikor a barátnőjénél volt fenn valami kötelező olvasmányért. Akkor újságolta el a barátnője, hogy első önkielégítését végezte el előző éjjel, hogy milyen fantasztikus élmény volt. Ennek kapcsán nézték meg egy a falról levett kisebb tükörrel saját ill egymás punciját. Nem volt semmi több, csak egyszerű kíváncsiság, látták szűzhártyájukat ill a hüvelyfal egy részét, és kész. Ez egy barátnői titok maradt, soha nem is beszéltek róla a későbbiekben.

Ő persze nálam részletesebben tanulta a nemiszervek anatómiáját az egészségügyi szakközépben, majd később a főiskolán, azonkívül ha nőbeteget kell katéterezni /a húgyhólyagba vizeletelvezető csövet behelyezni/, azt általában a nővér végzi, sokkal járatosabb azon a területen, mint én.

Elkezdtem azon morfondírozni, hogy persze, ha előre tudom, hogy ilyen helyzetbe is kerülhetek, akkor lehet, hogy én is korábban felkészültem volna.

Közben Xénia pironkodva elmonda, hogy annak idején késő délutánonként és esténként mini tamponnal kezdte, kezdetben gyakrabban ellenőrizte, hogy mikor telítődik a tampon, és ideje kicserélni, később egyre

jobban kitapasztalta, hogyan alakul a benntartási idő, végül áttért a normál tamponra.

Amíg szűz volt, addig a biztonság kedvéért tükör ellenőrzés mellett helyezte fel, de most már vakon is biztonsággal végzi a műveletet, bár utólag megtudta, hogy felesleges volt aggódnia, a tampontól nem deflorálódik.

Hirtelen kicsúszott a számon, hogy ez mind rendben van, de most nem vagyok abban a helyzetben, hogy akár csak megnézzem magam, vagy felhelyezzek egy mini tampont.

És ahogy Xénia szemébe néztem, kicsit megremegett az egész testem, majd fátyolozott hangon halkan folytattam: vagy ha már úgyis ilyen helyzetben és körülmények között vagyok, megtennéd, hogy megnézed, egyáltalán lehetséges-e? Te úgy is sok puncit láttál már, sokkal jobban tudnád megítélni mint én.

Rendben - válaszolta. Mindjárt jövök vissza. Az ágy mellett állva láttam, hogy fertőtlenítőszerezővel nagyon alaposan kezét mos, sőt a körmei alatti részt is kitisztította, és egy dobozból steril gumikesztyűt vesz ki, majd elsietett a nővéröltözőbe, ahonnan a zsebében egy doboz minitamponnal tért vissza. Hallottam, amikor a folyosón odaszólt a másik nővérnek, hogy katéterezni megy, addig vigyázzanak a többi kórtermeire. Kicsit megijedtem ezek hallatán, már kezdtem volna visszakozni, de halkan mondta, hogy ez csak ürügy arra, hogy bezárkózhassunk a kórterembe, mert egyébként nem biztos, hogy zavartalanul tudnánk megtenni ezt a műveletet.

Megkérdezte, hogy gumikesztyűben csinálja-e vagy nem, de láttam a kézmosását, ezért megkértem, hogy inkább anélkül, mert tegnap egész este csak gumikesztyűs-gumiujjas kezek voltak bennem. Kioldotta a nadrágom madzagját, mely a gravitációnak engedelmességre lecsúszott a bokámig, így csak karjaiba kapaszkodva a lábfejeimet kellett megemelnem, és máris kiléptem a nadrágból. Az ágy közepére terített egy kisméretű sötétzöld műanyag lepedőt, mely másik oldalán sötétszürke szövetszerű anyag volt, majd erre terített egy párnahuzatot, és kérte hogy fekjek hanyatt. Kicsit még igazított az ágyban levő helyzetemen, majd az ágy végén levő elektromos kapcsolókat kattintgatva éreztem, hogy medencém kicsit megemelkedik, míg az ágy láb felőli vége megsüllyed. A csípőm külső oldalán felcsúsztatva kezeit a bugyim oldalsó pántjaiba kapaszkodva elkezdte lefelé húzni azt, ügyelve, hogy a már sötétvörösén elszíneződött betét nehogya oldalra billenjen. Immár ismét szabadon lévén, a hasi fájdalom miatt lassan, óvatosan kezdtem széthúzni combjaimat. Testnevelés órán akár spárgázni is tudok, de most örülök, ha derékszögig ki tudok nyílni.

Egy kellemesen meleg-langyosvizes törülközővel először letörölte a nagyajkaimat, majd a szeméremrésem következett. A zsebéből kivett egy, az ideggyógyászok által használt pupillareflexet vizsgáló, nagyobbacska toll nagyságú és formájú lámpát, melyet kezével együtt előzőleg gondosan fertőtlenített, majd bekapcsolta. Széthúzta nagyajkaimat, ill a kezeimet odahúzza jelezve, hogy segítek a széttárásban, majd a kisajkaimat még jobban kinyitva láthatóvá vált a hüvelybementem, a szűzhártyám és a külső húgycsőnyílásom. A szeméremrésem nedvesen csillogott, és a közelítő lámpácska fénye gyémántként tündöklött fel. Megdicsérte, hogy nagyon szép szabályosak a kisajkaim, a csiklóm is lágyan helyezkedik el a tokot képező bőrrétegek között. A szűzhártyám egyenes szép gyűrű formát a bemenetnél, majd a világító lámpát egy halk cuppanást követően lassan kezdte becsúsztatni a hüvelyembe. A visszaszűrődő fényben feltűntek a hüvelyfal rózsás redői. Rendben van minden, semmi szervi akadálya nincs, hogy behelyezhessük a tampont.

Kihúzta a lámpát a hüvelyemből, majd anélkül hogy kikapcsolta volna odatette mellém; a tamponos dobozból kivett egy fehér hengert, majd rövid celofánzizogást követően mondta, hogy akkor most lazuljak el. Lassú billegő mozgásokat követően egyre beljebb csúszott a tampon, majd az ujjvégét is éreztem a hüvelyemben. Kicsit igazított rajta, elsimította a kihúzószálát, és ismét letörölte puncimról a pirosan csillógó nedves foltocskákat, majd elpakolta a kintlevőségeket.

Most már nyugodtan aludhatsz - mondta, néhány óra múlva majd felébredsz, hogy megnézzem minden rendben van-e. Az ágy halk zümmögéssel került vissza egyenes helyzetébe. Csak úgy egyszál pólóban, száradó puncival kimentem a zuhanyozóba kimosni a bugyimat, majd feltettem száradni a törülközőtartóra, a betétet összecsavarva bedobtam a WC-be. Kézmosás, fogmosás, a tükörbe tekintve láttam, hogy arcvonásaim igen megviseltek. Fáradtan bújtam vissza az ágyba. Egy fokkal már könnyebben ment a mozgás, de a hirtelen és nagy mozdulatokat még kerülnöm kell. A takaró jólesően terült el szeméremdombomon, de kissé furcsa érzést ad az aszimmetrikus szeméremszőrzet. Mikor nő ki újra teljesen?

Nem tudom, hány óra lehetett, mikor Xénia gyengéden felrázott álmomból. Az ágy feletti lámpa fénye még túl erősnek tűnt, de szemem gyorsan megszokta a fényerősséget. Kérdően rámtekintett, én pedig bólintottam, hogy kezdhethjük. A combjaim közt tiszta huzatot helyeztem a fenekem alá, kissé széttárta a kisajkaimat, és finoman meghúzta a szálát. A tampon könnyedén megindult kifelé, de nem ez volt a célunk. Összeszorított combbal kecmeregtem ki az ágyból, és Xénia oldalán bementem a zuhanyozóba. Itt segített kibújni a pólóból. Frissen ébredve kissé dideregtem, mellbimbóim fázósan nyújtózkodtak előrefelé. Mikor beállította a megfelelő víz hőmérsékletet, a zuhanyrózsa alá álltam, és jóleső melegség mosta végig kimerült testemet. Pár perc mosakodás után elzártuk a vizet, kissé oldalt csúsztatam jobb lábamat, Xénia óvatos mozdulattal megkereste szeméremrésemnél a kihúzószálát, és finom egyenletes húzással kicsusszantotta a pirosuló tampont, mely követte a betét sorsát. Ismét megeredt a zuhany, és kezemmel a szeméremrésemhez terelve a vizet megmosakodtam, Xénia gyermekien áhítatos tekintetével kísérvé. Már éppen készült elzárni a vizet, mikor arra kértem, hogy kivételesen hagy pisiljek itt a zuhany alatt, mert leülés és felállás még nem tartozik a legkellemesebb elfoglaltságaim közé. Xénia tapintatosan megkérdezte, hogy elforduljon-e, de válaszul megindítottam a Sárga Folyót. A kiapadást követően ismét megmostam a puncimat, majd a víz elzárását követően Xénia segítségével megtörülköztem. A sebet fedő kötés természetesen csuromvizes lett a nagy áradatban, de szerencsére a kórteremben volt némi steril gézlap, sebkenőcs és ragasztószalag, így ott bent tiszta kötést kaptam. Most láttam először a metszést, a bőrt rögzítő fémkapcsok előemelték a gyógyulástól kissé kipirult bőrszéleket.

Az ágy mellett felvettem a pizsamafelsőt, majd az ágyra felfeküdve nekikezdünk a tiszta tampon behelyezésének. A térdeimet lassan fel és széthúzáva a jobb kezemmel a fenekem felől kitártam a szeméremrésem, míg bal kezemmel Xénia csuklóját fogva, az ujjvégeivel fogott tampon lassan, gyengéden felvezette a hüvelyembe. A térdeimet felhúzáva hagytam, míg visszatért a kézmosásból, majd a pizsamanadrágot a bokáimra téve óvatosan felhúzta. A gumipántot csak a szeméremcsontom felső részéig engedte, nehogy nyomódjon a seb. Betakart, megsimogatta az arcomat, és megbeszéltük, hogy reggel már egyedül húzom ki a tampont, illetve mosakszom, mert kockázatos lenne ez a fajta segítség. Nappalra majd betétet használok, most már többet mozgok, kevesebbet fekszem, ill gyakrabban cserélem a betétet, és igyekszem úgy elhelyezni, hogy ne történjen baleset. A meleg víz fokozhatta alhasi vérbősségemet, mert egyre erősebb görcsöt éreztem a méhemnél, ezért megkértem Xéniát, hogy adjon még egy injekciót, melyet készségesen belémnyomott. Mondta, hogy a fiókomba tesz néhány tablettát, hogy ne legyek a nappalosokra utalva. Az éjjeliszekrény hátsó felszínére néhány méretre vágott ragtapaszcsíkot is tett, ha kötéscserére szorulnék. Ez elég egyszerű művelet, saját magam is elvégezhetem.

Mire reggel már felébredtem, a nappali műszak tette-vette dolgát. Behozták sovány reggelimet, megtörtént a reggeli vizit és ezt követően szerencsére nagy ívben elkerültek. Így kényelmesen elfogyasztottam amit reggeli gyanánt kiporcióztak, kibújtam a pizsamából, majd bezárkóztam a fürdőszobába. Fogat mostam, majd úgy határoztam, hogy most is a zuhanyozás alatt intézem el a pisilést. Megengedtem a vizet, szappannal megmostam az arcomat és felsőtestemet, majd a vízsugár alatt állva mégegyszer végiggondoltam az elkövetkezendő mozdulatsort. Lazán szétnyitottam a combomat, kitapintottam a szálát, enyhe húzás, és könnyedén kicsúszott a tampon - milyen egyszerű is ez. Szeméremrésemet mosva mutatóujjam fel alá sétált a csiklóm és a gát között. Arra gondoltam, hogy mi lenne, ha ujjammal kitapintanám a szűzhártyanyílásomat, végül abban maradtam magammal, hogy mutatóujjam utolsó percével átlépem a misztikus határvonalat. Még egy pár percig gyűjtöttem a bátorságot, majd nagyot sóhajtva becsusszantam. Az a kellemes nyúlékony hüvelyváladék fogadott, melyet jól ismertem, újdonság volt viszont a hüvelyfal kissé redőzött borítása. Nem mertem sokat időzni, még túlságosan új volt az élmény, de megtettem az első lépést testem mélyebb részeinek megismerésében. Alaposan megmostam magam, a kezeimet is mégegyszer, majd megkezdődött a törülközés. Jobbára csak felitatásra használtam a frottírt, és száradtam, ezért bőröm lehűlt, kezdtem dideregni. Bugyimat magamhoz véve bementem a kórterembe, beragasztottam a betétet, majd bugyimat és a pizsamát felhúzáva ágybabújtam és szenderegtem.

Az ebédosztáskor ébredtem fel ismét, éhesen elfogyasztottam az ennivalót, majd miután összeszedték az edényeket és ismét magamra maradtam, bevonultam a fürdőszobába. Fogat mostam, majd elérkezettnek láttam

az időt a pisiléshez és a betétcseréhez is. Alaposan szemügyrevéve a fürdőszobát úgy láttam, hogy a zuhanyozócső elég hosszú, bőven elér a WC kagylóig, beállítottam a víz hőmérsékletet, és így a lehajtott ülőkére tettem a zuhanyrózsát, ráhajtottam a fedelet. Kibújtam a pizsamanadrágból és a bugyimból, a törülközőt feltettem a kapaszkodóra, és megnyitottam a vizet. A fedelet felhajtvaa beejtettem a vízbe a piros betétet, majd a zuhanycsövön átlépve óvatosan ráültem az ülőkére. Pisiltem, majd enyhe szellő könnyített hasamon. Így ülő helyzetben lezuhanyoztam a puncimat, gondosan kitakarítva a rést, vigyázva, nehogy a zuhany össze-vissza fröcsköljön, majd megtöröltem magam, illetve ráhajtottam a fedelet a zuhanyrózsára, míg elzártam a csapot. Visszahelyeztem a rózsát, még egyszer megtörülköztem, majd a bugyit és a pizsamanadrágot a kezembevéve visszamentem az ágyhoz, kötéscsere, és a betét bugyiratételét követően felöltöztem, és visszabújtam az ágyba.

Az idő szerencsére egyre gyorsabban telik már, nincs az a kínzó lassúság, mint tegnap. Elfogyasztottam a diétás vacsorát, bevettem a fájdalomcsillapító és a görcsoldó tablettákat, fogmosás, pisilés, betétcsere, vissza az ágyba. Azon tűnődtem, ahogy elmesélem majd Xénianak a mai nap eseményeit, amikor jött az esti vizit. Nem is figyeltem oda, kötéscsere közben a szokásos kérdések, fáj-e a seb (nem nagyon), hogy vagyok (köszönöm jól), volt-e székletem (nem). NE-EM?!? Akkor adjunk egy beöntést mondta az ügyeletes orvos, és máris mentek tovább a következő kórterembe. Totál összeomlottam, hogy lehettem ilyen hülye, hogy nem figyeltem oda a kérdésekre. Az esti vizit elhúzódnak, mert az esti gyógyszerelés is igen csak késésben volt, a nappali nővér kutyafuttában odaszólt hozzám, hogy a beöntést már az éjszakától kapom meg. Azzal rohant tovább. Én pedig az ágybabújva sirdogáltam, nem akarok soha többé beöntést.

Xénia valószínűleg utoljára hagyta az én kórtermemet, előbb elrendezte a többi, mert már a lámpaoltás körüli időszakban jelent meg kezében azzal az utálatos beöntőkannával meg a csövekkel. A sötétben nem láthatta, hogy én a sírás miatt vagyok az ablak felé fordulva, előbb felkapcsolta az éjszakai lámpát, és odajött hozzám. Az ablakfelőli oldalra érve látta, hogy sírok.

Miért sírsz te kis csillagvirág ? - kérdezte azzal a kedves anyáskodó hangjával. Hát már mindjárt meggyógyultál, hamarosan hazaengedünk.

Hüppögve válaszoltam, hogy nem engedek még egyszer egy beöntést, akkor inkább most rögtön, azonnal hazamegyek. Amit a műtét előtt kaptam, az is pokoli kínokat okozott, hát még az a megalázó helyzet, amibe kerültem akkor.

Odadólt mellém -most úgysem keresik, mert mondta, hogy beöntést adni megy -, megsimogatott, és mondta, hogy jó, akkor előbb beszélgetünk egy kicsit, ne is gondolj arra, hogy beöntést kapsz, most csak beszélgetünk.

Tudod, az nagyon fontos dolog, hogy kakiljál, meginduljon rendesen a bélműködésed. A hasi műtéteknél velejáró dolog az, hogy magától a műtéti beavatkozástól /idegi hatásokon keresztül/ lelassul a bélműködés, előtte általában éhezés van, utána is csak folyadék, illetve a műtét előtt kitisztítják a beleket, ezért meglehetősen kevés az a béltartalom, ami kiváltja a bélmozgást. Azonkívül ha nincs bélmozgás, akkor a hashártyán okozott műtéti izgalom kedvez az összenövés kialakulásának, mely esetleg évekkel később misztikus hasi fájdalmakat, legrosszabb esetben az összenövés okozta bél összeszorítást, bélelzáródást okozhat, mely újabb műtétet vonhat maga után.

És nem kell hasprést alkalmaznod a székletürítéshez, mert olyan könnyedén kijön belőled, így a varratokkal és a sebgyógyulással sem történik semmi probléma.

Ezt elhiszem, de a beöntés akkor is egy kibíráhatatlan dolog ! - tiltakoztam továbbra is.

Tudod, beöntés és beöntés között különbség van. Persze, akárkibe bezúdítanak hirtelen egy liter vizet, az a kínok kínját éli át. De a beöntést lehet úgy is adni, hogy lassan, kíméletesen, esetleg szakaszosan folytatják be, ilyenkor szinte észre sem veszik, nem okoz fájdalmat, hanem csak kakilási ingert, mint egy közepes hasmenésnél.

De azt a rettenetes csövet akár karóbahúzáshoz is lehetne használni ! - folytattam ellenkezésem.

Igazad van, fűzte tovább mondanivalóját, az egészségügyi futószalagon a gyors, biztos eredményre készítik az eszközöket. Ha nem műtéti vagy vizsgálati előkészítésre van a beöntés, akkor leginkább többnapos székrekedést kell megoldani, a beszáradt széklet miatt sok víz kell a fellazításhoz, illetve erősebb vízáramlatra van szükség, hogy magasabb részre is jól feljusson a folyadék.

Egy ilyen esetben, mint a tiéd, tényleg elegendő a vékonyabb cső és a kevesebb folyadék.

Ha a saját érdekedben megengeded, hogy adjak egy óvatos beöntést, ígérem semmi fájdalmat nem érzel majd, és mint ahogy mondtam, a közepes hasmenésnél nem lesz rosszabb. Azonkívül megengedem, hogy te magad szabályozd, hogy milyen sebességgel, és mennyi folyadék kerüljön a popsidba.

Először csak pár millilitert engedünk be, és csak akkor folytatjuk, ha továbbra is megengeded.

Biztos, hogy így lesz?

Igen, megígérem. Ezt én is onnan tudom, hogy egyszer így kaptam beöntést; ne félj, nem lesz semmi baj!

Felültünk, fejemet a mellére hajtotta, kicsit még ott sírdogáltam.

Hozom a rövid, vékony csövet. - állt fel mellőlem, majd visszatért egy rövid, egyszerhasználatos női katéterrel. Megpróbáljuk? - kérdezte bátorítón.

Válaszul felálltam, és megindultam a fürdőszoba felé. Bent segített levetkőzőm, a használt betétet kidobtam, és teljesen meztelenül beálltam a zuhany alá, nekikezdtem a tisztálkodásnak. A puncimat jó alaposan megmostam, már éppen szólni akartam, hogy készen vagyok, amikor javasolta, hogy a popsimat is hasonlóan jó alaposan mossam meg, hogy a végbélnyílásom is ellazuljon. Majd két percig bő tusfürdőhabbal mostam a fenekem, amikor szólt, hogy már elég lesz. Nyúltam a csap felé, hogy elzárom, de nem engedte, hanem kicsit hűvösebbre vette a hőmérsékletét, minimálisra vette a víz erősséget, a csőről lecsavarta a rózsát.

Mondta, hogy kezemmel takarjam le a nagyajkaimat, nehogy a hüvelyembe kerüljön a víz, és a végbélnyílásom felé irányította a vízugarat, de csak úgy, hogy kellemesen simogassa a víz az izomgyűrűt.

- Ha itt a nyílásnál kellemesnek érzed a víz hőmérsékletét, akkor az bent is kellemes lesz. - mondta el az első nagy titkot.

- A víz erősségét illetve a vízforrás távolságát pedig úgy válaszod meg, nehogy már most bejusson a víz ! - hangzott el a második titok.

Kiválasztottam a megfelelő hőfokot, míg arrébb léptem, hogy megtöröljem a popsim és a lábaim, addig ő kiöntötte a magával hozott liternyi kihűlt vizet, és a friss vízből kb 4 deciliternyit töltött a kannába, felhelyezte az üvegtoldalékra a rövid vékony csövet, légtelenítette a szerelékét úgy, hogy 3 deciliternyi beadható folyadék maradjon. A kannát a WC felett húzódó csővezeték egyik rögzítőjére erősítette, majd odaléptem hozzá, úgy, hogy lábszáram a WC ülőkénél volt. Jobb kezének mutatóujját abba a fehér kenőcs /vazelin/ téglébe nyomta, és tenyerével megfogta a csövet. Kitapintotta a zárógyűrűt, a vazelinnel megkenete, illetve ujjbegyét finoman bevezette a végbélnyílásom csatornájába, azt is bekenve vazelinnel. Majd ezt követően a csövet kb 3 centiméternyire bevezette, de azt is nagyon óvatosan, lassan, hogy a cső megtalálja magának a helyét. Így álló helyzetben maradtam, egy kicsit fura, de egyáltalán nem kellemetlen idegentest-érzéssel a végbelem alsó részén. Most egy pár milliliternyi vizet beengedek, és utána szünet - tájékoztatott a következő lépésről. Egy icike-picike kis mozgást éreztem csak, ami akár a cső mozgása is lehetett volna.

Érzel valami kellemetlent? - kérdezte.

Egyelőre szinte semmit nem érzek.

Jó, akkor a puha gumicsövet a kezédbe adom, ha összenyomod akkor lelassul, ill teljesen leáll a folyadék bejutása, így magadnak tudod majd szabályozni, ha esetleg kellemetlennek éreznéd. Szorítsd el, mert én leveszem az elzáró csatot, majd saját magad indítod el, és szabályozod a beáramlást. Mostantól szorítsd össze a

feneked, nehogy kicsorogjon belőled a víz.

Egy fémes kattanást hallottam, és az én kezemben volt a további irányítás lehetősége. Óvatosan elkezdtem felengedni a csövet, egy pillanatnyi kis mozgáson kívül mást nem éreztem. Már teljesen felengedtem a csövet, szinte kieresztettem a kezemből, de még mindig semmit nem éreztem. Lassacskán mintha valami emelkedne a hasam bal oldalán, de semmi kellemetlenség nincs; csak azt érzem, amikor a kezdetkor beengedte Xénia azt a kis folyadékot.

Már készen is vagyunk - törte meg a csendet Xénia hangja, a fenekemet kívülről határozottan összeszorította, így húzta ki belőlem a csövet.

Zárt combokkal, összeszorított popsival ül le, és tartsd vissza egy kicsit. Kakilási ingerem volt, de nem kibírhatatlan. Egy percet vártunk, majd Xénia jelezte, hogy kiengedhetem magamból a folyadékot. Mintha egy erőteljesebb, hosszantartó szellentés indulna el, és a folyadék nagyrésze máris kiürült belőlem, Xénia egy másodperccel későbbi fintora jelezte, hogy ő is ugyanazt az elkerülhetetlen szagot érzi, mint én. Nyújtotta a papírt, hogy töröljem meg magam, és máris lehúzzuk, hogy a szagforrás nagyrészt elnyelje az öblítés. A művelet eredményes volt, pár olvadóban levő kis gombócocska volt sikerünk forrása.

Még vagy negyedórát vártunk, míg elmúlt a székelési ingerem, de jótanácsként Xénia elmondta, hogyha szellenteni szeretnék, akkor azt inkább a WC-n ülve tegyem, elkerülve a nemkívánatos vendéget.

Mikor már úgy éreztem, hogy kiürültem, a zuhanyozó alá álltam, és hosszasan mostam a popsimat, ügyelve arra, nehogy a hüvelyembemenetem környékére jusson a víz. Megtörülköztem, felvettem a pizsamafelsőt, elhelyezkedtem az ágyon, és vártam amíg Xénia visszajön a nővérszobából, ahol fertőtlenítővel mosta meg a kezét, mert most ismét betamponál. Megegyeztünk abban, hogy a hajnali mosdatást megelőzően lesz az újabb behelyezés.

Xénia! - nagyon köszönöm, hogy ilyen türelmes voltál velem. Tényleg semmi kellemetlent nem éreztem.

Segítetted felvenni a pizsamanadrágot, betakart, lekapcsolta a villanyt és hamarosan elaludtam.

Nagyon mélyen aludtam, nem hallottam meg a szomszédos kórteremben a lavórok zörgését, a jellegzetes mosdatási hanghatásokat, így Xéniának hosszasan kellett felráznia. Ahogy egyre jobban gyógyul a műtéti sebem, már egyedül mentem ki eltávolítani a tampont, ill ezt követően egyedül zuhanyoztam. Ezt követően csak a pizsama felsőt felvéve feküdtem vissza az ágyba, betakaróztam, és ezt követően emeltem fel térdeimet, hogy mire bejön Xénia, minél kevesebb időt kelljen nálam töltenie. A tamponálást követően míg felhúztam a pizsamanadrágot, egy puszit nyomott az arcomra, magával vitte a tegnap használt pizsamát, és folytatta munkáját. Én hamarosan ismét elaludtam. Reggel mikor felébredtem, az éjjeliszekrényen szilvabefőttet találtam egy kis cetli társaságában, hogy ezt nekem hozta.

Hétfő reggel lévén nagy volt a nyüzsgés-forgás az osztályon, sok műtetre előjegyzett beteg érkezett, az egész személyzet nyakig belemélyedt a munkába. Jött a reggeli nagyvizit, elégedetten nyugtázták, hogy jól vagyok, volt már széketem, rendben gyógyul a sebem, és közölték velem, hogy akkor holnap kiveszik a kapcsokat, és szerda reggel már mehetek is haza.

Az étkezésre kiadott mennyiség és minőség is javult, tízórait és uzsonnára elfogyasztottam a Xéniától kapott befőttet. Szerencsére menstruációm már kezdett enyhülni, így ritkábban kellett betétet cserélnem, ill görcsoldót bevennem. Napközben sokat pihentem, hiába, a gyógyulás fárasztó dolog, majd érkezett az este, és Xénia is. Megköszöntem, a befőttet, elújságoltam a jó híreket. Az ágyam szélén ülve, megsimogatta hasimat, megkérdezte elkezdődött-e már az enyhülés. Visszasimogattam a kezét, és köszönöm túl vagyok a nehezen, szerintem már nem is kell tampon az éjszakára. A biztonság kedvéért kaptam egy pelenkát, melyet kétrét hajtva hosszában tettünk be a pizsamanadrágba, és úgy aludtam át az éjszakát. Reggel értejt a pelenkának, melyen csak minimális színes foltocska volt, így a mai kapocsszedéshez már betét nélkül, bugyiban mehetek.

Megreggeliztem, majd éreztem, hogy visszaállt biológiai ritmusom, és már mehetek is kakilni. Kicsit óvatos voltam a hasprés alkalmazásával, rendesen fogtam a hasam jobb oldalát, de viszonylag könnyedén túljutottam a kitolási szakaszon. A szokásos zuhanyozás, puncimnál már csak a szokásos nedvesség; megmostam a fenekem,

és ekkor kezdett el motoszkálni bennem egy gondolat, mely végül egész nap rabul ejtett, nem tudtam szabadulni tőle.

Megtörtént a kapocsszedés, a doki abból a szempontból nagyon rendes volt, hogy nem fogadott el hálapénzt, mondván Ő is volt egyetemista, és nem felejtette el, milyen ínségesek azok az idők. Megkaptam a zárójelentésemet is, mert a sebész holnap egy külső szakrendelőben lesz, és nem is jön be, így holnap már csak felveszem a ruhámat és viszontlátásra.

Visszatérve a kórtermembe és az ágyamba azon járt az eszem, hogy mi lenne, ha késő este azzal a problémával fordulnék Xéniahoz, hogy nem akaródzik megindulni a székletem. Az a beöntés, amit Xénia adott nekem, egyáltalán nem volt kellemetlen; utólag visszagondolva és a nagy ijedelmet leszámítva a vékony beöntőcsőnek a mozgatása olyan kellemes simogatásnak, csiklandozásnak tűnt. Lehet persze, hogy ez egyáltalán nincs így, és csak amiatt tűnik annak utólag, hogy rettenetesen nagy rosszra számítottam, és nem az következett be.

Elérkezett végre az este tíz óra, Xénia szokás szerint benézett, hogy elalvás előtt van-e valami kérésem, amikor kissé izzadva ugyan, de előadtam, hogy holnap reggel megyek haza, de vasárnap este óta nem volt székletem, és tartok amiatt, nehogy otthon jelentkezzen valami probléma. Xénia türelmesen meghallgatott, átérezte a problémámat, de az egyik szomszédos kórteremben egy súlyos állapotú beteget látnak el, akinél -szavai szerint: "alul-felől dőlt a szurok". /belső vérzése volt/.

Szerencsére akadt egy lélegzetvételnyi ideje, bejött a kórterembe, és azt mondta, hogy vegyem le a pizsamanadrágot, majd forduljak a hasamra. Nem tudtam mire vélni a dolgot, nem tudtam, hogy mi történik most, mert közben kérdeztek valamit a folyosó közepéről, és ki kellett mennie az ajtóhoz, hogy válaszoljon. Mire visszajött, már elhelyezkedtem, igyekeztem olyan pozíciót felvenni, hogy a hasam jobb oldala még ne nyomódjon. Leült mellém az ágyra, és közölte, hogy jelenleg nincs arra elegendő ideje, hogy beöntést adjon, de majd egy óra múlva visszajön. Addig megpróbáljuk megoldani egy glicerín kúppal, hátha az is elegendő. Kicsit széjjel huzatta a combjaimat, majd feltárta a fenekemet, és a kúp csúcsát odaillesztette a végbélnyílásomhoz. Mint utólag megtudtam, a kúpokát hűtőszekrényben tartják, és ezért éreztem azt a kellemes hűvösséget. Melegen nem lehetne tartani, mert akkor elolvadnak, pont ez történik majd testemen belül a végbelembe.

Ujjvégét ráillesztette a kúp alsó felén levő vájulatba. Szívem nagyon szaporán vert az izgalomtól,

Most akkor lazítsd el magad! - hangzott a jól ismert kérés, és a kúp elkezdett befelé csúszni a testembe. A záróizom relative vastag, és ahhoz, hogy ne csússzon ki a kúp, biztonságosan túl kell nyomni a külső és a belső záróizmon is. Éreztem, hogy ujjvége pár másodpercre bekerült a végbelembe, majd másik kezével fenekemet összeszorítva húzta ki ujját nyílásomból. Még egy fél percre összeszorítva tartotta, és elmagyarázta, hogy jó erősen szorítsam a popsimat, és legalább negyedóráig ne engedjem ki a kúpot, bármilyen erős ingert is érzek.

Egy jellegzetes, kissé talán csípőnek nevezhető érzést éreztem a végbelembe a kellemes hűvösség mellett, és pár másodpercen belül kakilási ingerem jelentkezett, térdeim beleremegtek a gyönyörűségesnek mondható érzéstől, azonban Xénia nem volt sehol, hogy megkérdezzem tőle, mi a teendő ebben az esetben, így akármennyire is erőteljes volt az inger, tartottam magam az előíráshoz. Ilyenkor persze minden másodperc lassan, komótosan telik. A kezdeti erős inger kissé mérséklődött, de kitartóan jelezte, hogy nemsokára mennem kell. Órára pillantva láttam, hogy már húsz perc is eltelt, de Xénia hangja még mindig csak valamely közeli kórteremből szűrődött ki. Így lehetőségeimhez képest gyorsan kiosontam a WC-re, ahol egy halk koppanást követően megtartott formájában kijött belőlem a kúp, majd ezt egy csaknem szokásos mennyiségű széklet követte. Kitöröltem a fenekem, éreztem, hogy az olvadt glicerín miatt csúszóssá vált kívül is, gyorsan lehúztam a WC-t, és ugyanúgy hasrafordulva visszafeküdtem az ágyra, betakarózva várva Xénia bejövetelét.

Majd még húsz perc telt el mire visszatért; a súlyos állapotú beteg meghalt - közölte. Megkérdezte, hogy sikerült-e valami, de azt füllentettem, hogy csak a kúp ürült ki belőlem, de úgy érzem, mintha bentről még szeretne kijönni valami. Most mindenféle hivatalos formaságot kell elrendeznie, de megígérte, hogy amint végez visszajön, és ha még ébren leszek és megengedem, akkor adna egy beöntést.

Hát, ha más lehetőség nincs... - vágtam a fancsali képet, de belül repestem a boldogságtól, hogy ismét kapok egy beöntést. Persze annyira izgalomba jöttem, mégha álmos is lennék, akkor sem tudnék elaludni.

Bő egy órát eltartott az elhunyt ezernyi apróságának leltárbavétele, utána még egy kicsit szusszantak, ittak egy-egy doboz üdítőt a fáradtságos munka után, mire megjött Xénia. Belépve a kórterembe halkan megkérdezte,

hogy ébren vagyok-e még, melyre válaszoltam, hát akkor essünk túl azon, amin kell. Lapedőket tett a medencém alá, egyrészt ha kicsorogna víz, másrészt azért, hogy kissé feljebb kerüljön a fenekem, és enyhén lejtessen visszafelé a vastagbelem harmadik szakasza.

Hozott egy kannát, és megkért arra, hogy most hagy válassza ő meg a víz hőmérsékletet, mert nemsokára jönnek a betegszállítók a halottért, és nincs időnk arra, hogy közösen állítsuk be a víz hőfokot. Visszajött az egyharmadig telt edénnyel, megint a vékony csövet helyezte az üvegtoldalékra, és megkért, hogy maradjak így hasonfekvő helyzetben, mert valószínűleg magasabban lesz a bétartalom, mert a különben a kúp kihozta volna; ebben a testhelyzetben viszont a beöntőfolyadék kissé magasabbra is feljut, és akkor könnyebben kiürülök.

Halk sóhajással nyugtáztam a magyarázatot, és érezve fenekemnél a vazelin síkosságát, ellazítottam magam. Ujjával gyengéden becsúszott a a glicerin kúptól síkossá vált végbelembe, majd azt kihúzza óvatosan áttolta a cső végét a záróizomrendszeren. Most ő szabályozta a folyadék beáramlásának erősségét és sebességét, de csak annyit éreztem, hogy hasam bal oldalról kellemes melegség árad szét, mintha csak szeretete sugározna.

Most kicsit többet kaptál, mint a múltkor - fejezte be az áramlást, és összeszorított popsim mellett kihúzza a csövet. Két-három perc múlva távolból a liftajtó csapódása hallatszott, melyet a halottszállító kocsi jellegzetes zörgése követett.

Most mennem kell - állt fel az ágyamról - még pár percre maradj így, és ha ki kell menned, akkor óvatosan állj fel, mert függőleges testhelyzetbe kerülve leszalad a víz a végbeledbe, és a hirtelen nyomás és térfogatváltozás miatt nagyon erős ingered lesz, nehogy útközben jöjjenek a vendégek.

Átment a másik kórterembe, én pedig két-három perc várakozás után, popsimat erősen összeszorítva kimentem a WC-re, és megkönnyebülve engedtem útjára az áradatot. Azért siettem, mert ha Xénia látta volna a kijövő csekély eredményt, gyakorlott szemében gyanússá válhatott volna, hogy miért is üres ennyire a vastagbélrendszerem. A nagyobb mennyiségű víz persze tovább okozott ürülési ingert, így az első gyors öblítést követően többször éreztem átmeneti megkönnyebülést. Mikor már úgy éreztem itt az ideje, nekiláttam a zuhanyozásnak. A belső mosás után jól eset a külső mosás is; nem tudom mennyi ideje lehettem a zuhany alatt, amikor betoppant Xénia is. Szabadkozott, hogy a szállítást követően visszajöttek hozzájuk beszélgetni a betegszállítók, most is csak injekcióbeadásra hivatkozva tudott eljönni a nővérszobából. Rákérdezett, hogy mi sikerült, ezúttal azt füllentettem, hogy köszönöm szépen, volt székletem. Erre megnyugodott. Az előzőleg megivott sok üdítő persze időközben kiválasztódott, és e csekély mozgás hatására Xéninál erős pisilési inger jelentkezett. Mivel a nővérszobájukból nyílik a WC-jük, ezért kihallatszódna a csorgó hang a nővérszobában beszélgető beteghordókhoz, ami zavarná Xéniát, mert nincs olyan viszonyba velük, hogy közelükben hallhatóan pisiljen. Ezért tőlem kérdezte, hogy kivételesen pisilhetne-e most itt a jelenlétemben. Mondtam, hogy igen, és addig elfordulok.

Ugyan már, te is lány vagy! Bőséges mennyiségű folyadék jött ki belőle, nem is csodálom, hogy kénytelen volt soron kívül pisilni. Ahogy felállt, hogy megtörölje magát, akkor vettem észre, hogy punciját teljesen borotválja. Mikor mosdatott, a póló ujján át láttam, hogy hónalját borotválja, de ez szinte teljesen elterjedt lányok körében, csak én tartozok az utolsó mohikánok közé, akik nem borotválják hajlataikat, és lábszáramat is csak azért, mert a fiúk bunkó módon adják tudtára a lányoknak, hogy mit gondolnak róluk, ha ezt nem teszik. Igazándiból ha szőke lennék, lehet, hogy még a lábamat sem borotválnám, mert egyrészt alig látszik, másrészt sokkal pihésebb jellegű, mint egyéb társai.

Xénia észrevette, hogy csodálkozva nézek rá, kissé elpirult, de egyikünk sem szólalt meg. Szokásos tempójában húzta fel előbb a bugyiját, majd a szoknyáját. Én közben befejeztem a zuhanyozást, és elkezdtem törülközni. Mivel Xénia még nem ment ki, beszélgetni kezdtem vele, megköszöntem neki áldozatos munkáját, melyet gyógyulásom érdekében tett, és megköszöntem neki, hogy átsegített ezen a nehéz időszakon érte ezalatt a kórházi tartózkodást és a menstruációm is. Megköszöntem a tisztálkodó szereket és a női kellékeket is. Még annyi problémám maradt, hogy mikor adhatom vissza a rajtam levő pizsamáját mivel most mosom ki az egyetlen bugyim, ez korareggel biztos nem szárad meg; viszont azt nem szeretném, ha esetleg idegenek előtt meztelenül kellene kimásznom az ágyból pizsama nélkül. Egy pillanatig elgondolkodott, és azt válaszolta, hogy ő hétfő szerda és péntek reggelente munka után úgyis takarítani jár, de akkor most 9-kor visszajönne. Illetve ha gondolom, akkor segít visszamennem a kollégiumba. Tényleg, lesz ott valaki, aki segít majd? Azt füllentettem,

hogy a szobatársaim már befejezték a vizsgaidőszakot és elutazták, nekem viszont egy hét múlva van még egy vizsgám. Kíváncsi voltam, miért kérdezhetette ezt, és vártam.

Arra gondoltam, hogy esetleg ezt a másfél hét felkészülést nálam tölthetné, és szívesen segíték a lábadozási időszakban. Szerdán, csütörtökön és pénteken úgyis szabadnapos vagyok itt a kórházban, a többit pedig megoldjuk.

Nagyon szépen köszönöm, akkor a kollégiumból elhozom a holmijaimat. Abban reménykedtem, hogy Zitáék ma is tartják szokásukat és 9-11 óra között az egyetemi sportközpont uszodájában lesznek.

Elkezdtem mosni a bugyimat, de még nem vettem fel a pizsamát, hogy párologjon a bőrömről gőzölgő víz. Szemem sarkából láttam, hogy Xénia is kedvesen végigtekint rajtam. Kicsavartam bugyiból a vizet, kiterítettem a kapaszkodóra, majd előbb a pizsamafelsőt, ezt követően a nadrágot vettem fel. Odakisért az ágyamhoz, megvárta míg elhelyezkedem, majd betakart, és arcomra pusztit adva szép álmokat kívánt. Holnap reggel 9-re majd visszajön értem.

Kellemes fáradtságot és megtisztulást érezve hamarosan elaludtam, és végig Xéniáról álmodtam.

Mire reggel felébredtem, már hozták a reggelit, melyet gyorsan elfogyasztottam. A reggeli pisilés megvolt, de a tegnap éjjeli nagytakarítás miatt csak a fogmosás és a zuhanyozás következett. Szerencsére megszáradt a bugyim, így a törülközést követően felöltöztem, és holmijaimat összeszedve elhagytam a kórházat. Xénia a kapu környékén várt a buszmegállóban, innen mentünk a kollégiumba. Szerencsére üres volt a szobám, gyorsan bettem az útitáskámba a szükséges ruhákat, könyveket és jegyzeteket, valamint az egyéb fontos apróságokat, és elindultunk Xénia lakhelye felé.

Xénia a kertvárosi részen lakott egy takaros kis kétszobás családi házban - magányosan. Az egyik egyedülálló nagynénje hagyta rá, mivel súlyos betegsége idején oly odaadóan ápolta. A buszon már észrevehetően sokat ásítózott, és mikor hazaérkeztünk, gyorsan lepakoltunk, megmutatta a legfontosabb dolgokat, lezuhanyozott és lefeküdt aludni. Hasonló pizsamát viselt, mint amit kölcsön kaptam tőle, ezért tudom, hogy nagyon kényelmes. A kánikula odakint már mutogatta erejét, de itt a diófák árnyékában kellemesen hűs volt a levegő, a nyitott ablakon néha enyhe fuvallat frissítette fel a szobát. Ebben a melléktutkában alig volt forgalom, s a távoli főutca zaja már nem hallatszott ide.

A hálónak használt szobában széles franciaágy volt a fekhely, melyet halványkék lepedő borított, s a nagy melege való tekintettel csak üres paplanhuzattal takarózott be. Míg az igazak álmát aludta, addig a nappaliban tanultam, mert vészesen közeledett a vizsganap. Évközben rendesen készültem az anyaggal, és szerencsére nem is nehéz a pszichológia. Délben ettem egy szendvicset, majd előzetes megbeszélésünk szerint délután 3 órakor felébresztettem Xéniát, akkor kezd majd főzni. Beléptem a hálószobába, nevét halkán mondogatva közeledtem az ágyához, de még édesen aludt. Kicsit megsimogattam a vállát, ill pusztit adtam az arcára, mikor végre felébredt. Hosszasan nyújtózkodott, szemei álmosan pislákoltak, nagyokat ásítózott, majd kimentünk a konyhába, megittunk egy-egy pohár narancslevet, és visszatértünk a szobába. Ill Xénia a konyhaajtóban visszafordult, benézett a hűtőszekrénybe, kicsit zörgött, és jött utánam. Azt hittem, hogy hoz valami előételt, de nem volt semmi nála. Biztos még nagyon álmos - gondoltam. A szobában magához vette a hajkeféjét, és mondta hogy elmegy fésülni, meg tusolni, utána kezd a főzést. Hosszasan fésülni kezdett, majd a WC öblítés hallatszódott, melyet a zuhany csobogása követett. Nemsokára fürdőlepedőbe csavarva jött ki, a fiókból tiszta bugyit vett ki, a szekrényből pólót és szabadidőnadrágot, majd a fürdőlepedőt a földre oldva felöltözött, és nekikezdett az ebédkészítésnek. Irigylem azokat a nőket, akik gyorsan tudnak finom ételt készíteni anélkül, hogy utánuk külön mosogatókat kellene alkalmazni. Míg az ebédet készítette, addig segítettem megteríteni. Nagyon ízléses étkezésük és evőeszközei vannak, az abroszok színe és mintája is jól jellemzik Őt. Ebéd után közösen elmosogattunk, eltörölggettük az edényeket és a táányérokot, kicsit beszélgettünk,

Bementünk a hálószobába, és megbeszéltük, hogy ezen a három éjszakán, amikor szabadnapos, én alszom a bal oldalon, Ő pedig a jobbon. Azt követően, úgyis eltérő napszakban alszunk, használhatjuk az egész ágyat. Lehúzta az ágyneműt, és két tiszta garnitúrát vett elő, abba csomagoltuk a párnákat, illetve tekintettel a meleg nyári éjszakákra, a takarózásra könnyű gyapjúplédet bújattunk a huzatba. Leengedtük a redőnyöket, nemsokára megvacsoráztunk, majd elérkezett az esti fürdés ideje. Én még kicsit kotorásztam a pszichológia

előadásjegyzeteimben, ezért megkértem, hogy Ő menjen előbb zuhanyozni, mert villanyoltás után már nem akarok rendetlenséget csinálni a szobába. A fogmosással és a zuhanyozással gyorsan végzett. Hallottam, amikor kijött a fürdőszobából és átment a hálóba. Pár percig még szöszmötöltem, majd én is bementem a hálósobába, hogy onnan magamhoz vegyem a pizsamámat, és azzal vonuljak be a zuhanyzóba. Gondolataim még a pszichológia vizsgatételek körül jártak. Kezembe vettem a pizsamámat, idultam kifelé, amikor felpillantottam, és akkor vettem észre, hogy az ágy mellett anyaszült meztelenül áll Xénia, és testápolóval keni bőrért. A fal felőli lábát az ágyra tette, punciját is bekrémezte, és csiklója körül mindegyik kis redőcskét is külön-külön. Popsija és mellei is kaptak prémiumot, majd egy újabb adaggal visszatért szeméremréséhez. Mellei és puncija is csillogott a lámpafényben, én pedig rettenesen zavarba jöttem, hogy szórakozott figyelmetlenséggel becsörtettem intim szférájába. Annyira zavarba jöttem, hogy hirtelen mozdulatlanra dermedtem, egy hang sem jött ki a torkomon.

Végül Xénia törte meg a csendet: azt hittem pedig, hogy tegnap este már láttad, hogy én a puncimat is borotválom?

Iigen – válaszoltam zavartan, és azon vettem észre magam, hogy folyamatosan pásztázom tekintetemmel felülről-lefelé, oda-vissza. Nem is tudom, hogy miért, hogyan jutott ez eszembe, de váratlanul megkérdeztem, hogy mennyi idő múlva nő vissza a leborotvált punciszőr?

- Kb 4-8 hét alatt - válaszolta pillanatnyi gondolkodás után.

Valahol a tudatalattimban nagyon zavarhatott, hogy szeméremszőrzetemnek csaknem egynegyedét eltávolították, és aszimmetrikus érzést okoz. Ráadásul már vagy 2 milliméteres kicsiny szőrszál kezdemények karistolják a bugyimat.

Összezavarodott gondolataim és beszédem tovább hömpölygött, mert szintén tudattalanul megkérdeztem, hogy nagyon nehéz leborotválni a szeméremszőrzetet?

- Mondjuk a lábszár borotválásnál lényegesen nehezebb, egyrészt sokkal érzékenyebb a bőr, másrészt nehezen hozzáférhető, nehezen átlátható zegzugos terület. Annyiban könnyű volt a helyzetem, hogy a hónaljamat már régebb óta borotváltam, és ismertem egy-két technikai trükköt, az érzékeny bőrfelület borotválására.

- Mikor és miért kezdted el borotválni a puncidat ?

- Ez egy apró, kissé bosszantó véletlennek köszönhető: érettségi után vizitúrára mentünk a barátnőimmal, és az indulás előtti délután vettem észre, hogy a korábban használt fűdőruhám valamilyen színes ruha megfogta a mosásnál. Így késő délután rohantam a boltba hogy vegyek egy újat, zárás előtt éppen csak beértem. Mivel másnap korareggel indultunk, - megvoltak már a vonatra a helyjegyek is- nem tudtam halasztani a vásárlást. Magamhoz próbáltam a kinézett bemutatódarabot, és az eladócsajszit ez alapján adott egy csomagoltat. Otthon, amikor bepakolás előtt felpróbáltam, akkor vettem észre, hogy ez kisebb méretű, mint amit kértem. És bár a szőrzetem határát a legkritikusabb férfiszem sem mondhatja a szabályosnál túlnyúlóbbnak, de a bikinivonaltól vagy kétujjnyi szőrrel borított terület maradt fedés nélkül. Egy-két kikandikáló szőrszál szerintem kifejezetten szexis, illetve ha biztosan tudtam volna, hogy a barátnőimen kívül más nem lát így, akkor nem problémáztam volna rajta. De egy teljes magyarországi Tiszát végigevezni így... pár helyen ki kell szállni, mások is eveznek, kempingeknél kihajózni... Így maradt az, hogy legalább a bikinivonalon kívül eső területet le kellett borotválnom, aztán majd veszek valamikor útközben egy normális fűdőruhát.

Azonkívül egyszer szem és fültanúja voltam egy eseménynek //az író megjegyzése: ezt én saját magam láttam-hallottam máshol, más helyen, de a szereplő szájába adom//, amikor az egyetemi sportközpontban tartott testnevelés órán az egyik lány tangavágású tornadresszben volt, és szószerint két-háromujjnyi punciszőr volt kint kétoldalt, és azok a fiúk, akik ezt látták, bunkó módon tették a megjegyzést - szerencsére a lány vagy tíz méterrel távolabb volt, és nem vette észre, hogy mit látnak a fiúk, de ez jellemző rájuk.

A lányok pedig megkérdezték, hogy mi történt velem (mármint a punciszőrzetemmel), de szégyelltem elmondani ezt a véletlen helyzetet, ezért arra hivatkoztam, hogy volt egy olyan fogadalmam, hogyha sikerrel átmegyek az érettségim, akkor még aznap este teljesen leborotválom a puncimat. Nem a csupaszságomon, hanem a fogadalom tárgyán kacagtunk egy jó nagyot, és ilyen indítás után egy fantasztikus vizitúránk volt.

Persze az lett a vége, hogy az első helyen, ahol melegvizes fürdési lehetőségünk volt, a másik három lány is csupaszra borotválta a punciját annak öröme, hogy átmentek az érettségien.

Éppenséggel elég lett volna a bikinivonalig borotválnom magam, de egyrészt nekem nem tetszik a téglalap alakú szőrzet, figyelni kell arra is, hogy szimmetrikus legyen, harmadrészt pedig így legalább a puncimat is teljes terjedelmével bekenhetem testápolóval, és akárki akármit mond, így is szép a punci, nem csak szőrösen. Úgyhogy azóta rendszeresen borotválom a puncimat, és szerencsére nem kerültem olyan helyzetbe, mint te, hogy legalább egy minimális árnyékolásra, takarásra lenne szükség. Persze ez benne van a pakliban, mindenkit érhet baleset, kerülhet kórházba, kiszolgáltatott helyzetbe, és (főleg) a férfiak egy jelentős része képtelen kultúrált módon lekezelné egy ilyen látványt, egy ilyen helyzetet.

- Segítenél nekem a borotválásban? - kérdeztem félénken.

- Persze, természetesen. Igazság szerint még a kozmetikusomnak sem engedném, hogy a puncimat kozmetikázza, mert ez is olyan mint szex, hogy maximum a párom tehetné ezt. Ne értsd félre, már vagyunk olyan jó barátok, hogy ezt megcsinálhassuk.

Ebben a helyzetben felesleges lenne bent a fürdőszobában levenni a szabadidő ruhámat, illetve a fürdés után ott bent felvenni a pizsmámát. Ezért a pizsamát visszatettem az ágyra, és bent a hálóban kezdtem levetkőzni. Levettem a rövidnadrágomat, majd kiléptem a bugyimból, végül a pólóm került a székre. Xénia bátorítólag megfogta a kezem, és így kézenfogva mentünk a fürdőszobába. Megnyitottam a csapot, beállítottam a víz hőmérsékletet, előbb fogmosás, majd zuhanyozás, ezt követően leültem a kád aljára, széttárt combokkal. Xénia megint csak áhítatos tekintettel nézte tisztálkodásomat, mint édesanya a kislányát.

Amikor napközben /Xénia aludt/ pisilni voltam bent, feltűnt a fürdőszoba furcsa szerelvényezése, tudniillik két zuhanyrózsa van. Az egyik a kád végében egy kombinált, egykaros töltő/zuhanycsap, a másik a kád mellett levő mosdókagyló ugyancsak kombinált, egykaros töltő/zuhanycsap; a kádnál levő szabályozható magasságú zuhanyrózsatartó rúdon pedig két változtatható helyzetű tartókar volt. Egyébként a kád sem a szokásos méretű öntöttvas fürdőkád volt, hanem egy 100*200*50 cm-es kicsiny medence, s mint később megtudtam, radiátorral fűthető a fala és az alja, ill az egész lakásban és persze itt is fűthető a padló.

Az ajtóval szemközt volt a mosdókagyló, balra tőle a fürdőkád, mely az oldalfal teljes hosszában volt, jobbra pedig a WC kagyló. A jobb sarokban volt egy kicsiny szekrény, rajta pedig egy polcos tároló, törülközőkkel és fürdőlepedőkkel megrakva.

Rákérdeztem, hogy miért van két zuhanyrózsa, mire azt válaszolta, hogy ez csak egy egyszerű technikai elrendezés, ugyanis a WC-t bidének is lehet használni, ha utána nem zuhanyozunk rendesen, hanem csak kakilás, vagy menstruációs tisztálkodás során megmosuk magunkat. Azonkívül a WC kagyló tisztántartása is sokkal könnyebb, hogyha a „vendégek” láthatóan szennyeződést okoznak, akkor vízszaggal rögtön tisztára lehet mosni. Az nekem is feltűnt, hogy a kollégiumi viszonyokhoz képest /de igazság szerint az otthoniéhoz képest is/ ragyogóan tiszta a WC.

Nagyon praktikus gondolkodású ez a Xénia - gondoltam, de utóbb kiderült, hogy ez csak az igazság egy része volt. Közben elkészültem, és vártam Xéniára, hogyan tovább. Odament a kisszekrényhez, és kivette a nőiborotváját. A szekrényajtó jobbos volt, ezt az egy apró kényelmetlenséget találtam csak a fürdőben, én biztos balosat tettem volna oda, hogy kényelmesebben lehessen ki-bepakolni.

- Itt bent csak a szőrzet nagyrésztét borotváljuk le, a precíziós munkát azt majd a hálóban végezzük el. - történt meg az eligazítás.

Ezzel jó alaposan, nagy habot képezve bekente puncimat, a vízfüggönyt talpammal tartottam a medence alján. Hiába nagy a kád, azért még így sem tudott kényelmesen hozzáférni nagyajkaimhoz. A hátsó felszín felől jött előrefelé, majd amikor szeméremrés elülső részéhez értünk akkor felállhattam, és szeméremdombomról is lekerült a szőr nagyrésze. Úgy nézhetek ki, mint egy kezdő pubarches lány, gondoltam. A zuhannyal lemostam a maradványokat, megnéztük, hogy nem maradt-e még valahol hosszabb szőrszál, vagy nagyobb egybefüggő terület. Majd még egyszer tusfürdővel megmostam a puncimat, elzártam a vizet.

- Szilvi! Ha már ennyire megborotválkoztál, nem próbálsz ki a hónaljadat is?
- Legyen! Igazság szerint nem lelkesedtem az ötletért, de ráhagytam. Ha valaki a hónalját borotválja, nagyobb a valószínűsége, hogy a punciját is, míg egy borotvált puncijú lánynál szinte kizárt a szőrös hónalj. Nem tudom, hogyan járok majd az utcán, mert borotvált puncival biztos az lesz érzésem, hogy meztelenül járkálok. Ha azt látja valaki, hogy szőrös a hónaljам, a legkevésbé sem gondolná, hogy lentebb pedig szőrtelen vagyok.

Ismét megnyitottam a csapot, pár perc alatt a hónaljамról is lekerült a szőrzet. A vizet elzártam, és törülközni kezdtem. Xénia is letörte magáról azt az egy-két vízcseppet, mely ráfröccsent.

- A láb borotválás sem egy leányálom, de ez még macerásabb. Hát nem irigylem azokat a lányokat, akik részben vagy egészen borotválják a puncijukat.

Visszamentünk a hálóba, Xénia egy nagy fürdőlepedőt terített az ágyra, mely szélére még egy duplára összehajtott törülköző is került, míg a másik törülközőt a kezembe adta. Egy kis tálkában meleg vizet hozott, melyet maga mellé tett a földre.

- Ülj le ide az ágy szélére, mutatott az összehajtott törülközőre, tárd szét a combjaidat és dőlj hanyatt, majd segítek. A kezemben levő törülközőt a hasamra tettem, és kezeimmel megfogtam a lábszáramat, így feküdtem kitérülve, akár a nőgyógyásznál. Bekente a puncimat habbal, majd a teljes területet végigborotválta. Mikor elkészült, a hasamról levett törülköző egyik sarkát belemártotta a vízbe, lemosta a habfoltokat, szárazra törölte a puncimat, és végezetül a csiklótájékomra adott egy puszt, hogy most már mindjárt készen vagyunk. Testápoló krémmel simított végig, mely kifejezetten jótékony a bőr részére borotválkozás után, és a csiklót nagy odafigyeléssel ápolta le. Kissé megduzzadt a „hidratáló krém hatására”, de úgy éreztem, hogy a hüvelyemből is pár nedves csepp távozott.

- Készen is vagyunk, most megnézzük, hogyan változtak meg a felszíni viszonyok, azzal felültetett, a kisasztalról felvette egy tükröt, és széttárt combjaim közé tette.

- Mint egy aranyos, ártatlan kislányé, olyan szép, tiszta és a puha a puncid, egyébként is még ártatlan (ti. szűz) vagy. Amikor a barátnőmmel megnéztük egymás punciját (az előzmények elhangzottak pár nappal ezelőtt), akkor még mindketten érintetlenek, és szőrösök voltunk, így borotváltan még nem láttam magam, úgyhogy nézzük meg magunkat is meg egymást is!

Csábított az újdonság ereje, illetve az elmúlt napokban szembesültem magammal, hogy csak felületesen ismerem saját testem részleteit, ezért nem tiltakoztam. Míg hozta a toll-lámpáját, addig magam előtt tartottam a tükröt, és végre teljes valóságában láthatom kisajkaimat, a csiklót, és kislányosan szőrtelen puncimat. Visszatért Xénia, szorosan mellémült, hogy vállaink és karjaink minél nagyobb felületen összeérjenek, majd átvette, és elém tartotta a tükröt, hogy kényelmesen feltárhassam magam, láthassam a kisajkaim rózsás belfelszínét, a pisilőmet, és már egyre nedvedzőbb hüvelybemenetemet valamint a szűzhártyámat. Amikor már kellően gyönyörködünk a puncimban, még nem volt vége, mert most világította meg azzal kis lámpácskával, mellyel a kórházi ágyon is. Fantasztikusan szép, kár hogy nincs professzionális fényképezőgépünk, mert ez esztétikailag is gyönyörű látvány. Hanyattfeküdtem, amennyire lehetett kitérültem, és kértem Xéniát, hogy úgy tartsa tükröt, hogy láthassam magam, amikor bevilágítok. A lámpát fénylő csúcsát egyre közelítettem magamhoz, majd becsúsztattam a hüvelyembe, és egy pontnál ismét éreztem egy kellemes impulzust, melytől egy pillanatra összerándult az egész testem. Ugyanolyan lassan húztam ki a lámpát, mint ahogy bevezettem, majd Xénián volt a sor, az ő punciját néztem/néztük meg teljes részletességével. A közben megtörölt lámpácskát ő is bevezette a hüvelyébe, majd miután lekapcsoltuk a lámpát, megfogva a kezemet a puncijához tette, illetve a mutatóujjamat becsúsztatta a hüvelyébe. Szaporábban vette a levegőt, puncija az enyémnél is jobban nedvedzett. Éreztem a redőzött hüvelyfalat, a tömény nedvességet, és engedelmeskedve csuklómnál fogott kezének előre-hátra csúsztattam ujjamat. Egyelőre itt abbahagytuk, összeszedtük a borotválási kellékeinket, és visszamentünk a fürdőbe. Xénia most megmutatta, hogy ez is egy olyan helyzet, amikor a bidé-szerűen mossa meg punciját, majd míg törülközött, én következtem. Mivel fülledt éjszaka volt, csak pólót vettünk magunkra és úgy tértünk nyugovóra. Mielőtt lekapcsolta volna az ágyvégi kislámpát, kaptam egy

jóéjtpuszt, és azt javasolta, hogy a takarót vegyem a lábam közé, nagyon kellemes érzés lesz. Az ne tartson vissza, hogy nedves lesz az ágynemű, s ezzel leoltotta villanyt.

Órákig nem tudtam elaludni. Tényleg nagyon kellemes érzés volt puncimnál a puha takaró, a kellemes huzattal, jól esett hozzá dörgölődni, illetve az elmúlt napok eseményei nagyon felpörgettek. Olyan dolgok történtek meg velem, melyeket egy héttel ezelőtt el sem tudtam volna képzelni, hogy ilyen létezik, ill ha létezne sem engedtem volna meg. Csak nem az altatás szövődménye, hogy ennyire megváltoztam?? Vagy esetleg ez csak egy altatási álom ?

Néha ébredtem már úgy fel, hogy arról álmodtam, ez nem álom hanem valóság, és mégis mikor reggel felkeltem, csalódottan vettem tudomásul, hogy becsapott az álmom.

Nagyon jól esik a hűvös ágynemű a lábam között, de érzem, hogy egyre inkább átveszi a testhőmérsékletemet, mely egyre emelkedik, de nem láztól. A takaró okozta kellemes érintéstől csiklóm megduzzadt, hasonlóképpen mint amikor Xénia bekente a testápolóval, illetve hüvelyemből a szokásosnál sokkal bőségebb és hígabb nedvesség tör elő. Mozgatom az ágyneműt, és eszembe jutott, hogy a koleszban egyszer-eyszer előfordult hogy egy-két pillanatra felébredtem az éjjel, hogy átforduljak a másik oldalra, és akkor észleltem, hogy Zita, akinek az ágya az ablak és az én ágyam közt van kapkodja a levegőt, háta ívben hátrafeszül, de mindezt néma csendben, lábai közt a takaróval, de lehet, hogy a takaró alatt a kezei voltak? A menstruáción kívül nem szoktam a szobatársnőimmel más intimtásról vagy női dologról beszélni /jó azt látom, hogy a többiek borotválják a hónaljukat, ill Zita részlegesen a punciját is/, de az önkielégítésről soha nem beszélgettem velük. Tudomásul veszem, hogy vannak lányok akik csinálják (állítólag a fiúk közül mindenki részesül ebben), de én idegenkedem attól, saját puncimat simogassam; tisztálkodáskor is megmosom, mert meg kell, de semmi több. Lehet, hogy ez a szégyenlősségemből ered.

De most ez valahogy megváltozott. Az is kellemes érzés volt, amikor Xénia ért a csiklómhoz, illetve amikor a hüvelyemben volt az a kis áramütésszerű impulzus. Meg most ez a puha takaró. Egyelőre még nem nyúlok a csiklómhoz, a kórházban is csak azért nyúltam be egy picikét a szűzhártyámon keresztül, mert lehet, hogy meg kell tanulnom a tampon használatát is. Lehet, hogy holnap majd szóbahozom ezt. Most már ideje aludnom, mert holnap is sokat kell tanulni.

Reggel nyolckor arra ébredtem, hogy Xénia gyengéden rázogot, majd mikor felébredtem és feléfordultam, megpuszilta az arcomat, hogy ideje ébredni, kész a reggeli. Kitakaróztam, de mivel csak egyszál pólóban aludtam, kissé fáztam, hiába, a szervezetem fűtési rendszere még alszik. Xénian egy hosszú, combközépig érő póló volt, viszont alatta valószínűleg semmi nem volt, mellbimbói is kirajzolódtak, illetve bugyiszéleket sem láttam; esetleg valami nagyon vékony tanga, de itt és ilyenkor ugyan minnek.

Látva libabőrösségemet a szekrényből elővett egy ugyanilyen nagyságú pólót, melyet a másik helyébe vettem fel, közben mellbimbóim fázósan nyújtogatták magukat, merre van egy magasabb hőmérsékletű hely. Miközben pólót váltottam, Xénia beleszipantott takarómba, és megjegyezte, hogy nagyon kellemes illatom van. Remélem nem maradt valami nagy folt a huzaton, vagy pláne belül a takarón. Kimentünk, megreggeliztünk, még kicsit álmosak voltunk, keveset beszélgettünk, amúgy is gondolataim már a vizsga-tételsoron jártak. Xénia a narancslevét kortyolgatta, amikor megköszönve a reggelit bementem zuhanyozni, amúgy is már nagyon kellett pisilnem, és a bőséges reggeli megindította a passzátot. Pisilés, kakilás rendben megtörtént, megtörölöm a puncimat, és konstátálom, hogy kifogyott a WC papír, a popsitörülés késlekedést szenved. Körülnézve a fürdőszobában szemmel láthatóan nincs papír, a polcokon csak törülközők és fürdőlepedők, marad az alatta levő kisszekrény; a nőiborotvát is innen vette ki, lehet, hogy itt találok papírt is. Kinyitottam az ajtót, rögtön kiszúrtam a felső polcon, kiveszem, csuknám be az ajtót, de a meglepetéstől visszahuppantam az ülőkére és kezemből kiesett a WC papír. Teljesen megdöbbsentem a látványtól. Az elkerülhetetlen szagok zökkentettek vissza a valóságba, megtöröltem a fenekem, és lehúztam a maradványokat. Nem a szagoktól bújtam ki kábultan a nagy pólóból és kezdtem meg a zuhanyozást és a fogmosást, hanem amit az alsó polcokon láttam. Egy dolog volt, ami nagyon feltűnt, ha azt nem pillantom meg, a többit valószínűleg észre sem veszem, pedig volt egy-két jellegzetes dolog. Ami a meglepetésemet okozta, az egy beöntőkanna volt a hozzávaló csövekkel, és elzáróval.

Voltak ott még különböző méretű és állagú egyéb csövek, csövecskék, egy hosszabb, a szokásosnál vastagabb üvegből és fémből készült nagy fecskendő, egy beöntőlabdácska, kb tízcentis egyenes csővel, illetve egy hozzá hasonló, de nagyobb térfogatú, hosszabb és vastagabb csővű labda is.

Zuhanyozás közben végig azon gondolodtam, hogy lehet, hogy nem véletlen, hogy Xénia ennyire jól értett a beöntéshez, és ez a kibírhatatlan dolog majdnem hogy kellemesen is adható. Vajon miért van ez sok eszköz itt? Saját magának ad beöntést, vagy más ad neki, vagy ő ad másnak? Ezernyi kérdés cikázott bennem, de a legfontosabb az, hogy mikor és hogyan kérdezem meg őt erről? Vagy megint székrekedést szimuláljak, hátha kapok tőle egy beöntést?

Sok érvet és ellenérvet gondoltam végig, de arra jutottam, hogy nyíltan elmondom neki mit láttam, és finoman rákérdezek a dologra. MEGVAN! Amikor a vasárnapi beöntésnél ellenkeztem, akkor mondta, hogy egyszer kapott egy beöntést, az iránt érdeklődöm. Lassan kezdek visszatérni a normál helyzethez, ha nem lett volna ez az esemény, akkor biztos hogy a borotvált puncimmal foglalkoztam volna kicsit többet, de tanulást is folytatni kellene.

Megtörülköztem, és úgy jöttem ki a fürdőszobából, hogy a nagy pólót a kezemben vittem ki, arra gondolva, hogy bedobom a szennyestartóba. A tegnapi események óta úgy gondolom, hogy előtte nyugodtan mutatkozhatok meztelenül, vagyunk már annyira jó barátok, hogy egymás előtt nem kell takargatnunk magunkat.

Mikor hallotta, hogy már jövök ki, elindult befelé, zajlik az Őrségváltás. Elmosolyodott amikor meglátott meztelenül, kezemben a pólóval, pajkosan rám kacintott, és bement a szobába, és mondta az időjárásjelentést, hogy a kánikula ma is folytatódik, elég lesz mindkettőnknek ez az egyszál póló, azzal bevonult tisztálkodni. Gyorsabban végzett, mint én, üdén felfrissülten jött utánam a nappaliban, kezében egy könyvvel, melyet az idő alatt tervezett olvasni, míg én a jegyzeteimet bújom. Ő is elhelyezkedett a másik fotelben, lábát hozzám hasonlóan egy török bazárból hozott kis bőrborítású ülőpárnácskára helyezte, és elkezdett olvasni.

Már eltelt pár perc, és még egy épkézláb mondatot sem sikerült elolvasnom, nemhogy megtanulnom. Nem bírtam tovább, felkeltem, odamentem hozzá, az ölébe ültem mint kislány a mamájáéba, és nyíltan rákérdeztem, hogy miért van a fürdőszobai szekrényben az sok beöntő alkalmatosság?

Arca előbb elsápadt, majd kipirult, hirtelen nem is tudta mit válaszoljon, mivel kezdje a válaszát. De végül egy rövid válasszal kezdte:

- A beöntés lehet egy nagyon erotikus ingerforrás is bizonyos körülmények között, ez a legfontosabb ok. Ha továbbiakra is kíváncsi vagy, az lehet, hogy egy több órás beszélgetést vesz igénybe, annyira összetett dolog ez a látszólag egyszerű cselekvés.

Számomra mindegy volt, hogy azért nem tudok tanulni, mert beszélgetünk, vagy pedig attól a sok kérdéstől, amely bennem motoszkál. Felálltunk, és kézenfogva átmertünk a hálósobába, itt kibújtattott a pólómból, majd kezeimet a pólója aljára téve én is levettem róla a pólót és ráfeküdtünk az ágyra, egymásfelé fordulva.

- Hol is kezdjem? ...

Mi a munkakörünkénél fogva sokszor adunk beöntést. Megvallom őszintén, nem igen lelkesedünk a dologért, a betegek sem szeretik. Nem kellemes, amikor többnapos székrekedés után megindul az áradat, legszívesebben gázálcot vennénk fel, néha még a köpenyünkbe is annyira beivódik a szag, hogy amikor végigmegyek a folyosón, utánunkfordulva megnézik a fenekünket, persze nem a formája miatt. Nem mindegyik beteg tudja tartani a beöntést, ilyenkor aztán tehetjük tisztába őket.

- Nekem sem sikerült ez az első beöntésnél. - fűztem hozzá büntudatosan, olyan rendkívül erős volt az inger.

- Sok beteggel előfordult már, ne is törődj vele! - majd folytatta:

Kínos a betegnek, hogy szemérmesebb területeinél matatunk; több férfinél láttuk már, hogy merevedése támadt a beöntésnél, eleinte azt hittem, hogy csak azért, mert csinos nővér adja, de később amikor már többet tudtam a dologról, illetve az idősebb nővérek is megosztották velem tapasztalataikat úgy mondták, hogy férfiaknál a prosztata ingerlése okozza a merevedést. Persze, volt úgy hogy mondta utána a beteg, hogy "nagyon frankó

beöntést tetszett adni”; korábban azt hittem, hogy ez annak szólt, hogy a vizsgálat /ti. végbéltükrözés/ jól sikerült, tiszta felszínű volt a végbél, de később már tudtam, hogy mit is jelentett ez.

Persze nem szabad úgy adni egy beöntést, hogy ezzel fájdalmat, szenvedést okozzak a betegnek, és éppenséggel lehetne „erotikus” minőségű is adni, de ez közintézmény, és orvosi célokból történik a bél tisztítása.

Van a másik véglet is, hogy „jaj nővérke nagyon rosszul vagyok, kérek egy beöntést!” Megintcsak mikor kezdő voltam, megesett a szívem, milyen súlyos panaszai lehetnek, ha már önként kéri a beöntést, de az évek során több olyan beteggel találkoztam, akik valószínűleg -persze nem nyíltan- kéjforrásként kérték a beöntést, és ilyenkor igencsak diplomatikusnak kell lenni, hogy leszereljük Őket, általában azt mondjuk: „hogya az orvos elrendeli”, - a többség ezután már nem erőlteti a dolgot.

- Igazság szerint a keddi esti beöntést én sem amiatt kértem, hogy nincs székletem. - gyóntam meg neki töredelmesen.

Elmosolyodott, arcomra nyomott egy pusztát, megsimogatta a fenekemet.

- Nagyon ügyesen adtad az első beöntést is, és szerettem volna meggyőződni arról, hogy nem mindig olyan szörnyű ez a beöntés - folytattam. Tényleg, említetted, hogy egyszer te is kaptál egyszer beöntést, az hogy történt?

- Én még csak saját magamnak adtam beöntést, de értelemszerűen abban a helyzetben nem mondhattam mást; te vagy első és egyetlen, akinek egyáltalán megemlítettem a betegek közül ezt, illetve azt is csak te tudod rólam, hogy szeretem az erotikus beöntést.

- És mégis ez hogyan kezdődött?

- Kissé hosszabb történet ez. Még máshol, egy távoli városban volt az első munkahelyem, ahol albérletben laktam, és a kevés fizetés miatt nagyon szűkösen éltem. Irigyeltem azokat a kolléganőimet, akiknek sikerült háziápolásból vagy házitakarításból többletjövedelemre szert tenniük, engem elkerült ez a szerencse. Egyszer történt, hogy amikor nővértovábbképzésen voltunk a belgyógyászati osztályon, akkor az egyik nőbetegnek a végbéltükrözés előtt én adtam a beöntést. Ez teljesen a szokásos dolog volt, megtörtént a kivizsgálás /székrekedés miatt volt/, nem találtak semmi lényeges elváltozást. Azután a későbbiekben valahogy beszélgettünk a kórteremben, és valaminek az okán elmondtam, hogy szívesen vállalnék házitakarítást, melyre azt mondta, hogy akkor járhatnék is hozzá. Úgyhogy hétfőn és csütörtökönként reggelente jártam el hozzá, mert egyébként a sebészeten ott is állandó éjszakás voltam, hogy minél több fizetésem legyen. A takarítás rendben is ment, de a második héten azt mondta, hogy nagyon kellemetlen neki ez az állandó székrekedés, hogy esetleg többletpénzért adnék-e beöntést azon a két napon, amikor úgyis takarítani járok hozzá. Ezer forintot adott pluszban egy beöntésért, lévén igen szerény körülmények közt élő és naiv leányzó belementem a dologba. Az első két alkalommal nem is volt semmi, de harmadik alkalommal már kezdett furcsává válni a dolog.

A beöntést a fürdőszobában adtam, mert abban a helységben volt a WC is, úgy oldottuk meg, hogy a fürdőkádba tettünk három egyszemélyes felfújgumimatracot, és azon feküdt, utána átült a WC-re és a többit el tudod képzelni. A harmadik alkalommal azonban nem a szokásos oldalfekvőhelyzetben kellett adni a beöntést, hanem hanyattfeküdt, teljesen kitárulkozott előttem, és míg folyt belé a folyadék, simogatta a csiklóját, sőt amikor átült a WC-re, akkor is folytatta a simogatást, és akkor hallottam életemben először lüktetve kiürülni beöntő folyadékot. Akkoriban már rendszeresen végeztem önkielégítést, úgyhogy tudtam, hogy mit csinál magával, illetve ez a lüktető kiürülés orgazmusszerű volt.

Nagyon kényelmetlenül éreztem magam, mert nem tudtam, hogy velem is akar-e valamit vagy sem. Amikor visszagondoltam az elmúlt két alkalomra, utólag feltűnt az, hogy amikor takarítás után zuhanyoztam, akkor is bejött - hogy még jön ki belőle folyadék; persze azt nem láthattam, hogy mi jött ki, mit húzott le, de igen csak bámult rám. Bár nem vagyok annyira szégyenlős, de érettségi óta borotvált a puncim, és ezt csak a legjobb barátnőim tudták csak, még a munkahelyemen sem tudják. Egyébként is ez intim magánügy, és ennek a nőnek sem adtam volna tudtára. Úgyhogy otthagytam, végülis idejöttem a nagynénémhez, és azóta is itt vagyok.

Itt hamar egyedül maradtam, nyugodt körülmények között, viszont az éjszakázás ill a szabadnapokon a napszaki periódus váltás miatt a biológiai órám néha megzavarodott. Ugyanis alvást követően szoktam kakilni, ami a hét

négy-öt napján késő délután szokott lenni, a szabadnapokon pedig többségében éjjel alszom. És szabadnapot követő éjszakázásnál viszont több alkalommal úgy mentem munkába, hogy még nem kakiltam, odabent pedig - ahogy láthattad - néha macerás a dolog. Ezért azt csináltam, illetve csinálom most is, hogy ilyenkor szabadnapokon délután felnyomok egy glicerín kúpot, és utána megyek kakilni. Persze ha nem jön semmi, akkor egy kis beöntés következik.

És mivel saját magamnak adom a kúpot is illetve a beöntést, ezért az idők folyamán kitapasztaltam, hogy a legkellemesebb, illetve egyenesen erotikus ez a dolog.

Néhány nagyon fontos dolog van, amit SOHA SOHA nem szabad elfelejteni:

Az egyik az, hogy a bélben olyan baktériumok is vannak, melyek egyéb helyeken fertőzést, betegséget okozhatnak; elsősorban a lányoknál a kóli baktérium (és a többi bélbaktérium is) (mely a beöntéstől függetlenül is) okozhat húgyúti fertőzést, mely később akár vesemedencegyulladásig terebélyesedhet, de akár hüvelyi fertőzés is lehetséges.

A másik nagyon fontos, az a végbél anatómiája, ugyanis a a végbél legutolsó szakasza, rögtön egy derékszögű hajlattal megy felfelé, ezt mindenféle bevezetésnél figyelembe kell venni. Amikor gyakorlaton voltam, láttam a végbéltükrözést, ilyenkor a vizsgáló mintegy felfűzte a merev, egyenes eszközre a végbelet, persze ez a forma igen fájdalmas. Tekintettel kell lenni a záróizomzatra is, mert az elégtelen végbélnyílás kiközösítést von maga után a mi társadalmunkban.

Harmadsorban tekintettel kell arra lenni, hogyha tiszta vízzel (nem kissé sózott oldattal) végezzük a beöntést, akkor lehetőség szerint a mennyiség ne legyen nagy, és a benntartási idő se legyen hosszú, mert valamilyen mértékben befolyásolhatja a szervezet só és vízháztartását, illetve a bélfal nem ehhez szokott hozzá.

És még egy fontos jó tanács: ha a pospiddal foglalkozol, utána nagyon alaposan kell kezet mosni, ebben az egy esetben javaslom az antibakteriális szappant.

- Magtanítál engem arra, hogyan kell beöntést adni? - kérdeztem felcsigázva.

Válaszul megfogta a kezem, és felkeltünk az ágyról. Leterített két nagy fürdőlepedőt, és több törülközőt is az ágyra, majd kézenfogva kimentünk a konyhába. Azt nem tudtam, hogy miért megyünk oda, de sejtettem, hogy valami újabb titokzatos dolog történik. Nem is tévedtem. Kinyitotta a hűtőszekrény ajtót, és az egyébként üresen álló tojástartót felemelve feltűnt egy zöld színű doboz, meg egy világosabb is. A zöld színű rejtette a glicerín kúpot, ebből kivett kettő darabot, és visszamentünk a hálósobába. Az ágyvége elé húzott egy kis bőr ülőkét, erre ültem le, míg ő az ágyvégre ülve hanyttfeküdt, és teljesen kitárulkozott. Rózsás kisajkain fényes cseppek csillogtak miközben kicsomagolta az egyik kúpot. Először megmutatta az alakját, a végén levő kis vájulatot, ahová az ujjunkat kell illeszteni, hogy ne csússzon el. Odaillesztette a végbélnyílásához, és lassított filmfelvétel-szerűen kezdte egyre beljebb nyomni. Mikor a kúp alsó széle elérte a nyílás határát megállt, és elmagyarázta, hogy a kúpnak még csak a csúcsa van bent ténylegesen a végbélben, a nagyrésze a záróizom képezte csatornában van. Az ujját kissé hátrébb engedte, és máris csaknem teljesen kicsúszott a kúp, de a határnál megállította.

- Az is egy kellemes dolog, amikor itt ki-be sétáltatom a kúpot, árult el egy újabb titkot. Amikor szeretnéd a végbeledbe benyomni, akkor az ujjadal túl kell menni a záróizmon.

De hagyta, hogy ismét kicsússzon, megnézte, hogy tiszta-e, és akkor a kezembe adta, hogy helyezzem fel úgy, hogy előtte egy párszor csiki-csukit játszok, hogy érezzem a záróizmot. Ezt meg is tettem, melynek az lett a jutalma, hogy hüvelyéből csillogó folyadék lépett ki.

- Most nyomd túl a záróizmon, ne ijedj meg! - s nagy óvatosan túlnyomtam a kúpot, és ujjamat az erős izomgyűrű fogta meg, de ellazította magát, és mondta, hogy ne hirtelen, hanem gyengéden vegyem ki az ujjam. Ezzel meg is lennénk, most kezet mosunk, és utána magadnak próbáld behelyezni a kúpot! - magyarázta el a következő feladatot. A kézmosás után visszamentünk, most helyet cseréltünk, én tárulkoztam ki, de Xénia csak nézte, hogyan játszom a kúppal. Tényleg kellemes érzés volt. Mikor úgy ítélte meg, hogy már érzem a zárógyűrű nagyságát, akkor azt kérte, hogy úgy toljam be a kúpot, hogy mellette az ujjamat is mélyen felvezetem, érezzem hogyan fordul a végbél kanyarulata. Becsusszant a kúp, ismét az a kellemes csípős érzés,

mint kedden, és persze a kakilási inger is. Az izomgyűrű reflexszerűen kicsit megszorította az ujjamat, de Xénia ellazulásra biztatott, és hogy lassan vezessem tovább az ujjamat. Nagyon kellemes bársonyos borítása van a végbélnek, néhány hosszanti redőt is éreztem, de Xénia azt mondta, hogy most már elég lesz ebből, óvatosan vegyem ki az ujjam. Enyhe préselést alkalmazva kinyomtam az ujjamat, de arra vigyáztam, hogy a kúp bent maradjon, mert bár reggel kakiltam, most mégis ingerem van, nem tudom, hogy mi szeretne kijönni. Felkeltem az ágyról, Xénia az ülőpárnáról és ismét a fürdőszobába mentünk, és Xénia ráültetett a WC-re, hogy könnyítsek magamon. Csodálkoztam rajta, hogy ennyire előzékeny, mert nekem már igen erős ingerem van annak ellenére, hogy nála rövidebb ideje van bent a kúp. Mintha kissé remegnének a térdai. Kicsusszant belőlem a kúp, és némi nyálkás folyadék is, ez csak egy kis megolvadt glicerín volt, a kúp nagyrésze ott pihent a WC fennsíkján. Megtöröltem a popsim, de továbbra is kellemesen csúszosnak éreztem az izomgyűrű külső felszínét. Xénia megnyomta az öblítőgombot, és a gyönyörforrásom máris tovaúszott, én pedig felálltam és arrébbléptem, hogy átadjam a helyem. De Xénia nem ült le. Formás fenekét a mosdókagyló széléhez nyomta, ot engedte ki magából a megfáradt kúpot, de sokkal több olvadék kíséretében mint én. A kúpot lemosta és félretette, az olvadékokat vízsugárral leöblítette, és mondta, hogy mossam meg a popsim, a víz hőmérsékletet beöntés fokozatra állítsam be, mert az lesz a következő lecke. Míg mosakodtam, addig kivette a beöntőlabdacskát a szekrényből, odajött, és belépett a fürdőkádba. A megtisztított kúpot a kezembenyomta, békaállásba guggolt le, megkért, hogy helyezzem be a kúpot, és ha bent vagyok, akkor óvatosan minél magasabbra vezessem fel, egészen addig, míg az ujjam tövig bent nem lesz. Azért arra vigyázzak, nehogy a hüvelyébe tegyem, mert az ugyan kellemes, de nagy a fertőzésveszély. Fenekének két féltekéje között lefelé simogatva kerestem meg végbélnyílását, majd gyengéden benyomtam a kúpot, és ahogy haladtam egyre feljebb éreztem a bentlevő olvadt glicerín kellemes csúszását, és fenekének remegő szorítását. Miután kisegítette ujjamat, megtöltöttük vízzel a labdacskát, és fenekét felemelve négykézlábas testhelyzetben óvatosan átoltam a záróizmon a csövet, és kívánságának megfelelően lassan kezdtem benyomni a vizet. Egy perc alatt benn is volt az kb két deciliter, melynél kevesebbet nem is érdemes adni. Összenyomott állapotban kellett kihúzni az eszközt, nehogy visszaszívja, kilopja a vizet a végbeléből. Óvatosan felállt, és összeszorított popsival ráült a WC-re, de még nem engedte ki a folyadékot, hanem beszélgetni kezdett. Az első beöntéséről.

Egy egyszerű húszmilliliteres fecskendő volt, melyet teleszívott vízzel, odaillesztette a popsijához, és a dugattyút elkezdte nyomni. Persze a víz valamennyi része nem ment át a zárógyűrűn, de hat-nyolcszor megismételve a műveletet, úgy érezte, mintha valami lenne a popsijában, és kicsit erőlködve valóban beöntővíz ürült ki belőle. De semmi komolyabb érzés nem volt a végbelében, annál inkább a titokzatos dolog izgalma. Azután kezdett komolyabbá válni a dolog, sikerült szert tennie egy száz milliliteres fecskendőre, amellyel két-három töltéssel már kiadósabb mennyiséget lehetett bejuttatni, sőt mi több, ennek olyan hosszú a kivezető nyílása, hogy át lehet jutni a záróizmon, így minimális a folyadékvesztés. Persze vigyázni kellett, nehogy a kemény cső megsértse a bél falát vagy a zárógyűrűt. Eleinte a újdonság izgalma volt érdekes, később egyre inkább a vízzel telt bél feszülése, a furcsán módosult kakilási inger jelentett gyönyört. Azt is elárulta, hogy a vízzel telt bélbe is lehet felnyúlni, és ilyenkor simogatva bél falát, nagyon intenzív szexuális jellegű gyönyörforráshoz lehet jutni. Lányoknál a G-pont, férfiaknál a prosztatata közismert dolog, azt viszont már kevesebben tudják, hogy a keresztcsont felé eső felszínen, ahol a gerincvelőből eredő idegek lépnek ki, az is kellemesen ingerelhető.

Ezzel kiengedte magából az állott vizet, megtörölte a fenekét, és lehúzta a maradványokat. Még egy öt perccig ült, hátha jön még valami, majd ezt követően lezuhanyozott.

Megkérdeztem, hogy kaphatnék-e beöntést?

- Igen persze. Most kicsit komolyabb mennyiség lesz, de ez sem kellemetlen. Beállítottam ismét a víz hőfokot, míg elővette a kannát, és egy hosszú, sárga színű hajlékony csövet illesztett az üveg toldalékra; ez a sárga cső egyébként vizeletelvezetésre szolgál a húgyhólyagból, de beöntésre is tökéletesen megfelel, sőt mi több, a nyílás alatt van egy felfújható ballon is, mely további izgalmas változat kipróbálására ad lehetőséget. Ezt most egyelőre nem használjuk ki. Úgy állította be a víz mennyiséget, hogy fél liternyi kerüljön belém, majd békaállásba leguggoltatott, és saját magamnak csúsztatam be a csövet, mely az előbbi glicerín kúpnak hála könnyen csúszott. Egyébként be kellett volna kenni vazelinnel a csövet is és a fenekemet is. Elindult a befolyás,

melynek intenzitását változtatva nagyon kellemes érzés volt a méhemnél, szinte szerettem volna beszippantani a popsim felől a vizet. Az egyre erősödő kakilási inger jelezte, hogy lassan ideje befejezni a befelé irányuló forgalmat, majd a csövet kihúzva gyorsan átültem a WC-re és kiengedtem magamból a sok folyadékot legnagyobb megkönnyebbülésemre. Mikor lepillantottam, meglepetten láttam, hogy annak ellenére, hogy reggel kakiltam, még mennyi széklet ürült ki belőlem. Gyors lehúzás az elkerülhetetlen szagok miatt, illetve most én trónoltam még bő negyedóraig várva hogy ürül-e még valami. Minél kiadósabb egy beöntés, annál hosszabb ideig távoznak a vendégek.

Amikor már úgy éreztem, hogy készen vagyok én is lezuhanyoztam, majd törülközést követően együtt mentünk ki. Az emelkedő hőmérséklet ellenére mindketten normál bugyit vettünk fel, ill pizsmanadrágot húzva dőltünk le, kipihenni magunkat. Egy beöntés is lehet olyan kimerítő, mint a szex.

Már a délelőtti második felében jártunk, amikor felébredtünk. Xénia szokás szerint puszival ébresztegetett, s ahogy hirtelen feléfordultam, a következő puszi nem az arcomon, hanem a szájamon cuppant. Beleremegtem, annyira kellemes volt. Eddig még egyik fiúval sem jutottam el a csókolózásig, így nem ismertem a csók érzését, de ha ilyen jellegű, akkor ez mennyei.

Xénia kissé megszeppent az elcsúszott puszi miatt, de visszapuszítottam a szájára, hogy nem történt semmi baj. Még nem keltünk ki az ágyból, hanem folytattuk a beszélgetésünket, melyet előzőleg nem fejeztünk be.

Visszaemlékeztem a kórházba kerülésekre, amikor kaptam az első (azt a szörnyű) beöntést; akkor még csak a női magazinokban a szülésnél adott beöntésről, mint valami szükséges rosszról írtak, hasonlóképpen a punciborotválásról is.

Xénia elmagyarázta, hogy szülésnél a nagy hasprés és oxitocin hatás miatt, ill a szülés fizikájából kifolyólag a gyerek feje mindent, -így a székletet is- kitol maga előtt, ezért célszerű kitisztítani az alsó bélszakaszt; illetve a korábban említett okok miatt növekszik a szüléskori (anyai és újszülötti) fertőzés lehetősége, ha baktériummal tele széklet érintkezik a szülőcsatorna környékével.

De ha a kismamának van egy normális társa, akkor meg lehetne beszélni vele, hogy ő csinálja az előkészítést, mert ha nem zúdítyák be a beöntővizet, hanem kíméletesen csorgatják be, akkor elviselhető a beöntés. Vagy a másik lehetőség, hogy még a terhesség előtt a leendő kismama és/vagy a társa megtanulja (megtanulják), hogyan kell beöntést adni. Azt persze tudni kell, hogy a beöntés is fokozhatja a szülőfájásokat, megindíthatja a szülést, tehát ezt szülészeti felügyelet mellett célszerű megtenni.

Egyre több szülőnő már a szülészetre menetel előtt otthon megborotválja magát, vagy párja borotválja meg, így egy további macerával kevesebb. Ha gátmetszésre kerül a sor, akkor egy szőrös területet nehéz fertőtleníteni, mert a szőrszálaknak maradhat olyan oldala, mely úgy fordult el tengelye körül, hogy nem lett fertőtlenítve. Amellett a szüléseknél igen gyakran kell megvarrni a méhszájat, és ez esetben is fennáll a veszély, hogy a varróeszköz véletlenül hozzáér egy nem kellőképpen fertőtlenített területhez.

Mondjuk ez tényleg elfogadható, remélem, hogy olyan párom lesz, akivel meg tudom beszélni majd ezt a dolgot; lassan én is tudok már magamnak beöntést adni, és ráveszem a páromat is, hogy ő is tanulja meg, vagy akár esetleg fogadjon el beöntést tőlem.

Xénia elmesélte még, amióta van itthon internetezési lehetősége, többször rákeresett a beöntésre (ill angolul az enema szóra), és igen csak meglepő dolgokat, honlapokat és képeket talált. Nem is gondolt arra, hogy mennyien foglalkoznak a beöntéssel. Viszont az nagyon megdöbbenette, hogy egy ilyen kellemesnek is mondható dolgot, miért szado-mazo környezetben találják legtöbbször. Pedig a beöntés olyan, mint a szex: intim és kellemes. Bár a szexet is gyakran szado-mazo rendszerben tüntetik fel.

A másik megdöbbentő dolog az volt még Xénia számára, hogy még erre az intim dologra is rácsaptak a pénzszerzők és ügyeskedők, mindenféle csodaszereket, csodadolgokat kínálnak beöntés gyanánt -persze nem ingyen-, és olyan „életmódi tanácsokkal” árasztják el a laikusokat, hogy szinte már ő is elhiszi. Azt az egyet le kell szögezni, hogy az emberi szervezet (akár a többi biológiai rendszer) jól van megtervezve, nem kell külön

praktikákhoz folyamodni „méregtelenítés céljából”. Persze a műtéti vagy orvosi vizsgálati előkészítés, illetve egy átmeneti székrekedés az más dolog, de egyébként a beöntést ne akarják piacgazdasági és fogyasztói társadalmi tényezővé degradálni.

A bőröm sem a beöntésektől ilyen szép bársonyos, hanem a sok testápolótól, amit használok - tette hozzá kuncogva, utalva a manökenek hóbortjára.

Volt egyszer egy nagyon jó honlap - emlékezett vissza-, a www.nexus.hu/anna2, melyen a leírás nagyon korrekt volt; sajnos a képek többsége itt is alárendelt, kiszolgáltatott viszonyú volt, alig akadt néhány, mely tényleg tárgyilagosan, nem gusztustalanul ábrázolta a történeteket. Valamilyen okból eltűnt ez a honlap, s csak egy töredéke bukkant fel később a www.szexett.uw.hu lapon. Az nagyon tetszett, hogy a beöntést és az anális erotikát a szexuális élet egy érdekes részeként tüntették fel, és jelentősen csökkentették azt a negatív előítéletet, miszerint az anális szex a férfi homoszexualitás szimbóluma, majdnem hogy kiváltsága.

Volt még egy dolog, ami nagyon érdekelt, és megkérdeztem: a kisebb beöntőlabda mellett miért volt ott az nagyobbacska formájú is?

Az egy irrigátor, vagy más néven hüvelyöblítő. Azt csak abban az egy esetben használok, ha a tampon még nem nedvesedett át annyira, hogy könnyedén kicsússzon, ilyenkor tejsavas hüvelyöblítő folyadékot nyomok óvatosan a tampon alsó részéhez, hogy itatódjon át, és ilyenkor már könnyedén kicsusszan. Egyébként egy egészséges hüvelyű nő is csak azért vesz tejsavas hüvelyöblítőt ezen esetet kivéve, ha a hazai tejipar veszteségét szeretné mérsékelni. Ezt is próbálják rásózni a nőkre, mint a reklámokra legfogékonyabb alanyokra.

Beszélgetésünk itt visszatért, Xéniával kimentünk a fürdőszobába, elmagyarázta, hogy ilyenkor célszerű a WC-n ülve egy kis hasprést alkalmazni, ha akad még egy megkésztet vendég, akkor az eltávozhasson. De már egyikünkénél sem volt semmi, vagy ha korábban maradt is még egy kis víz bennünk, akkor az már felszívódott. Bidének használva az ülőkét megmosakodtunk és a mosdónál kezet mostunk, majd a hosszú pólónkat felvéve elmentünk ebédet készíteni és ebédelni. Ebéd után félóra pihenőt engedélyeztem magamnak, majd visszatértem a tanuláshoz, Xénia pedig nekikezdhett a regényolvasásnak, melyben megzavartam.

A napok gyorsan teltek, sokat tanultam. Szombattól Xénia megint éjszakásként dolgozott, reggelente fáradtan jött haza, ilyenkor mindig megterített asztallal vártam, illetve az ebédet is én készítettem el, hogy mikor késő délután felébred, már ne kelljen főznie, csak enni.

Elérkezett a szerda reggel is, a pszichológia vizsga napja. Anyuéknak küldtem egy SMS-t, hogy péntekre halasztottam a vizsgát, de ez csak füllentés volt, mert Xénia megengedte, hogy szombat reggelig maradjak nála, ugyanis most megint szerda-csütörtök-péntek szabadnapos.

A kedvenc térdig érő sötétkék szoknyámat és fehér blúzt vettem fel. A blúz alatt fehér melltartó volt rajtam. Tudom, hogy ez áttűnik a blúzon keresztül de ilyen melegben kosztümöt már nem szívesen hordok, éppen elég a melltartó. Melltartót azt viszont mindig hordok, szeretném megőrizni melleim szép formáját; kissé kiábrándítónak tartom, hogyha egy eredetileg gömbölyded mell megnyúlik.

A rektori épület előtti szobor legfényesebb pontját ez alkalommal is megsimogattam a többi vizsgázó lánnyal egyetemben. Sokan vizsgáztunk ma, többet kellett várakoznom, mint szerettem volna, hogy bejussak a vizsgára. Ráadásul az előtérben nagyon meleg is volt, vagy két palack ásványvizet ittam meg. A vizsga jól sikerült, jó tételeket is húztam, és a vizsgáztató is nagyon korrektül kérdezett, látta, hogy megfelelőek az ismereteim és a felkészültségem. Csak alig vártam már, hogy vége legyen a vizsgának, mert a sok ivástól már nagyon kell pisilnem. Csoporttársnőimmal is csak néhány szót váltottam, azután sietősen bementem a WC-be. Annak s rendje módja szerint pisiltem is, de pisilés közben arra gondoltam, hogy milyen jó is lesz otthon Xéniánál, egy szál pólóban ebben a melegben. És ekkor egy izgalmas, merész ötletem támadt: mi lenne, ha levinném a bugyimat a szoknyám alól, és úgy mennék haza. Mondjuk csak gyalog, a tömegközlekedésen ezt nem merném végigcsinálni, mert lépcsőn fel-le, esetleg leülni - a fiúk nagymesterei a bugyi nélküli lányok kiszúrásának. Kiléptem a bugyimból, beletettem a retikülömbe és gyalog elindultam hazafelé. Izgalmas és ugyanakkor kényelmes is volt, amikor a nagy melegben egy-egy fuvalat hűsítette a puncimat. Bő félóra gyaloglás után megérkeztem haza, mikor beléptem a kertkapun, már nyílt is a ház ajtaja, Xénia várt izgatottan a hosszú pólójában. Ő jobban izgult a vizsga eredménye miatt mint én, nagyon félt, hogy az elmúlt napok fordulatokban

gazdag eseményei megzavarták a felkészülésemet. Mosolyomról látta, hogy sikerült a vizsga, de amikor még ezt követően is tovább mosolyogtam, megkérdezte, hogy van-e valami egyéb oka is?

- Igen!- válaszoltam, és az előszobában fellibentettem a szoknyámat, hogy láttassam bugyi nélküli puncimat. Kipróbáltam, hogy milyen bugyi nélkül sétálni az utcán - mondtam pajzánul.

- Én is legszívesebben felhúznám a pólómat, de a nagy meleg ellenére is most bugyi van rajtam, mert megjött a menstruációm, és ilyenkor nappalra betétet helyezek be.

-Esetleg megengednéd, hogy tanulási - gyakorlási céllal behelyezzek egy tampont? -kérdeztem.

-Bár csak alváshoz szoktam tampont használni, és majd este is behelyezheted, de akkor kivételesen most is beteszünk egy tampont. Levettem a ruháimat, is egy rövid pólót húztam fel, majd kikísértem Xéniát a fürdőszobába, ahol kidobta pirosuló betétjét, és megmosta punciját. Eközben jutott eszembe illetve szembesültem a ténnyel, hogy az elmúlt napokban a sok tanulás mellett nem foglalkoztam a puncimmal, és a szőrszálak egyre gyorsabban növekednek. Abban maradtam magammal, hogy itt még borotválom a puncimat, mert otthon a szüleimnél nem fogom; örülök ha sikerül megőriznem ezt a titkom, ha esetleg mégis lebuknék, akkor azt mondom, hogy a műtétnél borotváltak le teljesen valami félreértés miatt.

Xénia megtörülközött, majd egy rövid pólót felvéve mentünk vissza a hálósobába, ahol az ágyra terítette a fürdőlepedőt, és kitárulkozva elhelyezkedett. Kissé remegő kezekkel ugyan, de kicsomagoltam celofán burkolatából a tampont, majd bal kezemmel feltárva kisajkait a tampont a hüvelyébe csúsztattam, illetve kérésének megfelelően az ideális helyzetbe mozgattam be.

Ezzel készen is voltunk, de még nem fejeztük be, ugyanis Xéniának is az első napokban elég erős alhasi görcsökkel jár a menstruációja, és ő is fájdalomcsillapítóra - görcsoldóra szorul. Bár neki kevésbé erős a hányingere, mint nekem, mégis kúp formájában juttatja szervezetébe az enyhülést adó orvosságot. Sajnos a Meristin kúpban barbiturátot is alkalmaznak fájdalomcsillapítóhatást fokozó vegyületként, de ez egyrészt álmoságot okoz, másrészt könnyű hozzászokni a barbiturátokhoz.

Xénia tanult gyógyszeres ismereteket, illetve tudja, hogy a patikában lehet recept alapján helyben készített gyógyszereket is kapni; sokat gondolkodott azon, hogy olyan kúpot kellene összeállítani, melyben Algorin, NoSpa, és hányinger csökkentésre B6 vitamin van. Ezek ártalmatlan szerek, a napi összadagot figyelembe véve bátran alkalmazhatók. De nem találkozott össze még olyan orvossal, akit merne megkérni, hogy ezt az összetételű kúpot felírja, vagy esetleg egy gyógyszerésznőt, hogy vény nélkül állítson össze ilyet. Mindenesre az összetevőket megjegyeztem, soha nem lehet tudni, mikor lesz rá szükségem.

Ebben a kényszerhelyzetben csak sima görcsoldó kúpot szokott használni, ezért kimentünk a konyhába, a tojástartó alól most a világos színű dobozt emelte ki, melyet felém nyújtott, kivettem egy kúpot, majd a többit a helyére téve visszamentünk a hálósobába. Ismét elhelyezkedett, kitárulkozott, széthúzta pociját, és megkért, hogy a tanultak szerint helyezzem be a kúpot - ezt akár tekinthetem vizsgafeladatnak is. Kicsit megsétáltattam a kúpot a gyűrűsatornában, majd felnyomtam a végelére, ott a bársonyos belfalat simogattam meg, mielőtt kihúztam volna az ujjam. Kimentünk kezét mosni, majd visszatértünk a hálósobába. Eredetileg pihenni szerettem volna, de ez halasztódott.

Xénia kibújt a pólójából és anyaszült meztelenül feküdt hanyatt, bár a szobában elég kellemes volt a hőmérséklet, pólóban is ki lehet bírni. Elmondta, hogy a gyógyszerek csak részleges, átmeneti megkönnyebbülést hoznak, viszont egyszer véletlenül rájött egy menstruációs-fájdalom-csillapító technikára, melyről később az interneten is olvasott. Mással nem merte ezt megbeszélni, de én vagyok olyan bizalmi viszonyba vele, hogy felfedi előttem ezt a titkot is.

Elkezdte simogatni magát, nyakát, melleit, hasát, majd egyre lejjebb a combjait és visszatérve a punciját is, csiklóját is. Zavarban voltam, mert ahogy a korábbiakban említettem, csak Zitát láttam egy alkalommal, hogy magát simogatta, akkor is csak véletlenül, illetve Zita nem tudott arról, hogy felébredtem, és észleltem amit csinál. Zavarban voltam amiatt is, hogy én még soha nem simogattam magam, eltekintve az elmúlt napokban a takaróhoz történő dörgölődéstől. Xénia egyre jobban izgalomba jött, légzése szaporábbá vált, puncija csillogott a nedvességtől, háta ívben megfeszült, majd egy felszabadult erőteljes sóhaj jelezte, hogy átlendült a csúcsponton, ezt követően fokozatosan csökkenő mértékű simogatás közben kezdett lecsillapodni.

Mikor kinyitotta szemét, és látta, hogy még mindig zavartan nézem őt, elmagyarázta, hogy a szexuális izgalom

során, de különösen az orgazmuskor erőteljes méh összehúzódása van, melyet nagy ellazulás követ, és ennek hatására csökken a görcsös fájdalom. Az orgazmus okozta méh összehúzódás segít a leváló méhnyálkahártya lelkésében, illetve a fokozott alhasi vérkeringés mintegy elmossa a fájdalmat és görcsöt okozó anyagokat.

Az izgalom okozta hüvelynedvesedésben persze a tampon is jelentősen telítődött, illetve egyébként is eljött a puncimosás ideje. A megelőző intimitás miatt nem kísértem volna ki a fürdőszobába Xéniát, de most mutatja meg, hogyan kell kivenni a nem teljesen átnedvesedett tampont. Először lezuhanyozott, majd széttárt térdekkel a hüvelyébe vezette a tejsavas öblítővel feltöltött irrigátort, ügyelve arra, hogy a tampont ne nyomja feljebb. Majd szép lassan kezdte összenyomni a gumilabdát, ügyelve a folyadék nyomására, nehogy az áramlás sodorja beljebb a tampont. Mikor már kellőképpen átnedvesedett a tampon, akkor húzószállal kicsusszantotta magából, majd szeméremrését megmosta.

Este egy új beöntési technikát mutatott meg nekem, melyet én is kipróbáltam utána. Az alsó zuhanyrózsát lecsavarta, így vastag sugárból jött a csőből a víz. Először csak éppen hogy csordogált a cső végén a víz, és guggoló helyzetben a popsijához kezdte közelíteni. A víz persze eleinte visszaverődött a gyűrűizomzatról, de amikor szinte már hozzányomta teljesen a cső végét a végbélnyílásához, a víz már csak egy utat talált: befelé a végbélbe. Ennél a módszernél a lányok esetében ügyelni kell arra, hogy nehogy a hüvelybe is bejusson a víz. Az első töltő-ürítő periódus után erősebbre vette a vízsugarat, és nem is kellett nagyon közel vinni a vízforrást, az erőteljes nyomás már távolból bepréste a vizet a végbélébe. Kellemesen masszírozó érzést okoz ez a végbélben, ráadásul pont ott, ahol a székelési ingert kiváltó idegvégződészek vannak. Ebben az esetben nem tudni, hogy mennyi víz kerül be, mennyi marad kint, vagy mennyi csorog ki a nyitva levő végbélnyíláson keresztül, de hamar bekövetkezik a telítődés érzése, és jöhet a megkönnyebbülés.

Most én következtem soron, a beöntésnek ez a formája is igen kellemes, bár sokkal jobban kell odafigyelni, részben a nyomás és töltöttségi viszonyokra, részben pedig a hüvelyi és húgyúti fertőzés megelőzésére, megakadályozására.

Míg a WC-n ülve engedtem a megkönnyebbülésnek, addig Xénia visszaállt a medencébe, és a vízsugarat a csiklójára irányítva azzal masszírozta magát, közben elmondta, hogy ezt a vízsugaras technikát (melyet tréfásan csak NASA Jet Propulsion Laboratory-nak hív) mindenhol alkalmazható, ahol stabil hőmérsékletű, TISZTA, jól szabályozható nyomású víz áll rendelkezésre, anélkül, hogy áruklódó eszközöket kellene magával vinnie. Ha az áruklódó szagokat biztonsággal lehet kiszellőztetni, akkor idegen helyen is lebukásmentesen adhat magának beöntést - ha csak a felhasznált időmennyiség nem áruklódó, vagy a gyakori WC öblítés.

Közeledett az este, megvacsoráztunk, majd közösen állva a medencében lezuhanyoztunk; most mindkét zuhanyrózsát szabályosan használtuk, mindkettőnknek volt egy-egy, így egyszerre zuhanyozhattunk, illetve mosdattuk meg egymást. Xénia elmondta, hogy eddig hivatalból elvégezte a mosdatásokat bent a kórházban, illetve engem is rutinból mosdatott meg, de látva a műtét és a megérkező menstruációm okozta kényszerű helyzetemet, segítő szándékkal tett meg intimitás határát érintő dolgokat. Először én mostam meg punciját, majd fenekét, hogy milyen érzés egy másik lányét megmosni, majd visszakaptam ugyanezt. Egymásra mosolyogtunk, majd egymás tekintetéből olvasva pusztit adtunk egymás szájára. Ezt követően mindketten megborotváltuk puncinkat, most már egyedül csináltam, néha egy-egy tanácsot kaptam Xéniától.

Alapos kézmosást követően törülköztünk meg, illetve mentünk a hálósobába. Most csak egyszerűen betamponáltam Xéniát, kivételesen kúpot nem tettünk be, mert akkor bugyit kellene viselnie, ha esetleg a megolvadt kakaóvaj kiszivárogná popsijából, az ne a lepedőre kerüljön, hanem a bugyi megfogja.

Lekapcsolta a villanyt, és felhúzta az ablakon a redőnyt. A telihold bevilágította a szobába, romantikus árnyékvilágot varázsolva az ágyra. Nem vett fel pólót, hanem csak a paplanhuzattal takarózott be. Elkezdte a fájdalomcsillapító simogatását, egyre szaporább lett a légzése, egyre inkább remegett az ágy.

Úgy voltam ezzel, mint a tamponhasználattal: tiltakozott a lényem ellene, de rájöttem, hogy ezt is meg kell tanulnom, hogy szükség esetén alkalmazhassam. Simogatni kezdtem magam. Egyre inkább rájöttem, ráéreztem arra, hogy miért is csinálják ezt lányok milliói, ha nem milliárdjai. Kár lenne ezt kihagyni az életemből. Azt is tudom, miért adom oda magam majd életem párjának. Persze ha kedves, gyengéd és figyelmes lesz, és elhalmoz

a kéjjel. Puncimból folyt már a nedvesség, csiklóm egyre inkább árasztotta magából a gyönyörűséget, majd a váratlanul bekövetkezett elektromos impulzus hirtelen végigszaladt teljes testemen, melytől kicsit felsikoltottam. Méhem szippantó mozdulatokat tett, várta a maga kis édességét, melyet talán majd a közeljövőben megkap, hogy egy új életet tudjon táplálni vele.

Hálásan gondoltam Xéniára, hogy megismertetett testemmel és a női intimitással, és hogy bizalmával ajándékozott meg. Mindketten a paplanhuzatot lábunk közé fogva tértünk nyugovóra, ahogy egymásnak hátat fordítottunk, fedetlen fenekünk egymáshoz ért, így aludtunk el. Éjjel arra ébredtem, hogy kissé fázom, ezért bebugyoláltam magam a huzatba. Xénia békésen aludt, mint ahogy megszületett, a huzat mellette volt. Betakartam, nehogy megfázzon, majd mikor felébredtünk, a felkelő nap sugara leskelődött be az ablakon.

Az elkövetkező két napban Xénia megmutatta szakkönyveit, részletesebben tanulmányozhattam az emberi test felépítését és működését, beleolvastam néhány szexológiával foglalkozó írásba, hirtelen sokat gyarapodott ezirányú ismeretanyagom. Az interneten található fórumokat, honlapokat, és képeket is végignéztük, hol örültünk a látottaknak, hol elborzadtunk a szörnyűségektől.

Megbeszéltük, hogy az őszi iskolakezdésre már úgy térek vissza, hogy nála leszek „albérletben”, legalábbis is otthon is és a tankörös társnőimnek is ezt mondom.

Elérkezett az indulás ideje. Az előszobában hosszasan összeöleleztünk, éreztük egymás cicijét, majd megpusziltuk egymás száját. Az ajtón kívül csak egyszerűen mentünk, kezemben az utazótáskával. A pályaudvarra begördült az intercity. Az ajtóban elköszöntem Xéniától, láttam, hogy a napsugarak tündökölnék a szemében. Nekem is párássá vált a szemem.

Ugye visszajössz az ősszel? - kérdezte fátyolosan.

Igen, addig is nagyon hiányzol ! - válaszoltam elcsukló hangon.